

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/848,**20. mai 2015,****maksejõuetusmenetluse kohta****(uuesti sõnastatud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 81,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon võttis 12. detsembril 2012 vastu aruande nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 ⁽³⁾ kohaldamise kohta. Aruandes järeldatakse, et määrus toimib üldiselt hästi, ent selle teatavate sätete kohaldamist tuleks piiriüleste maksejõuetusmenetluste parema läbiviimise eesmärgil parandada. Kuna määrust on mitmel korral muudetud ja sellesse tuleb teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Liit on seadnud eesmärgi luua vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala.
- (3) Siseturu nõuetekohane toimimine eeldab piiriüleste maksejõuetusmenetluste tõhusat ja tulemuslikku toimimist. Käesoleva määruse vastuvõtmine on vajalik, et saavutada kõnealune eesmärk, mis jääb tsiviilasjades tehtava õiguslaselase koostöö raamesse aluslepingu artiklis 81 tähenduses.
- (4) Ettevõtjate tegevusel on üha suurenev piiriülene mõju ning seepärast reguleeritakse seda järjest rohkem liidu õigusega. Selliste ettevõtjate maksejõuetus avaldab mõju ka siseturu nõuetekohasele toimimisele ning on vaja liidu õigusakti, milles nähakse ette maksejõuetu võlgniku vara suhtes võetavate meetmete kooskõlastamise nõue.
- (5) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja vältida selliste olukordade teket, mis motiveerivad pooli viima vara või kohtumenetlusi ühest liikmesriigist teise võlausaldajate kahjuks ja enda jaoks soodsama õigusliku seisundi leidmiseks (*forum shopping* – meelepärase kohtualluvuse valimine).
- (6) Käesolev määrus peaks sisaldama sätteid, mis reguleerivad maksejõuetusmenetluse algatamise ning otseselt maksejõuetusmenetlusest tulenevate ja nendega tihedalt seotud hagide kohtualluvust. Määrus peaks sisaldama sätteid ka selliste menetluse käigus tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta ning maksejõuetusmenetlusele kohaldatava õiguse kohta. Lisaks sellele tuleks käesolevas määruses sätestada õigusnormid sama võlgniku või ühe ja sama kontserni eri liikmete vastu algatatud maksejõuetusmenetluste koordineerimise kohta.
- (7) Pankrotimenetlus, maksejõuetute äriühingute või muude juriidiliste isikute likvideerimismenetlus, kohtulikud kokkulepped, kompromissi tegemine ja muud sellised menetlused ja nendega seotud hagid ei kuulu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1215/2012 reguleerimisalasse ⁽⁴⁾. Neid menetlusi tuleks käsitleda käesolevas määruses. Käesoleva määruse tõlgendamisel tuleks võimalikult suurel määral hoiduda õiguslike lünkade tekkest nende kahe õigusakti vahel. Asjaolu, et riigisisene maksejõuetusmenetlus ei ole loetletud käesoleva määruse A lisas, ei tähenda, et see oleks määruse (EL) nr 1215/2012 reguleerimisalal.

⁽¹⁾ ELT C 271, 19.9.2013, lk 55.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 12. märtsi 2015. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 20. mai 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

- (8) Piiriülese mõjuga maksejõuetusmenetluse tõhususe ja tulemuslikkuse parandamiseks on vajalik ja asjakohane koondada kohtualluvust, tunnustamist ja kõnealuses valdkonnas kohaldatavat õigust käsitlevad sätted liidu õigusakti, mis on siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
- (9) Käesolevat määrust tuleks kohaldada selliste maksejõuetusmenetluste suhtes, mis vastavad määruuses sätestatud tingimustele, olenemata sellest, kas võlgnik on füüsiline või juriidiline isik, ettevõtja või eraisik. Need maksejõuetusmenetlused on ammandavalt loetletud A lisas. Kui riigisisene maksejõuetusmenetlus on kantud A lissasse, kohaldatakse käesolevat määrust selle suhtes ilma, et teise liikmesriigi kohtud kontrolliksid, kas menetlus vastab käesolevas määruuses sätestatud tingimustele. Kui riigisisene maksejõuetusmenetlus ei ole A lisas loetletud, ei peaks kõnealune menetlus jääma käesoleva määruse reguleerimisalasse.
- (10) Käesoleva määruse reguleerimisala tuleks laiendada menetlustele, millega toetatakse majanduslikult elujõuliste, kuid raskustes olevate ettevõtete päästmist ja antakse ettevõtjatele uus võimalus. Eelkõige tuleks seda laiendada menetlustele, millega nähakse ette võlgniku restruktureerimine etapis, kus maksejõuetus on üksnes tõenäoline, ja menetlustele, mille puhul jääb võlgnikule täielik või osaline kontroll oma vara ja äriasjade üle. Reguleerimisala tuleks laiendada ka tarbijate ja füüsilisest isikust ettevõtjate maksekohustusest vabastamise või võla ümberkujundamise menetlustele, näiteks vähendades võlgniku makstavat summat või pikendades võlgnikule antud makseperioodi. Kuna nende menetluste raames ei nimetata tingimata pankrotihaldurit, tuleks need hõlmata käesoleva määrusega, kui need toimuvad kohtu kontrolli või järelevalve all. Selles kontekstis peaks mõiste „kontroll” hõlmama ka olukordi, kus kohus sekkub ainult võlausaldaja või teiste huvitatud isikute esitatud edasikaebuse korral.
- (11) Käesolevat määrust tuleks kohaldada ka menetlustele, millega ajutiselt peatatakse täitemenetlus konkreetsete võlausaldajate osas, juhul kui selline tegevus võib läbirääkimisi negatiivselt mõjutada ja halvendada võlgniku äritegevuse restruktureerimise võimalusi. Sellised menetlused ei tohiks kahjustada võlausaldajaid tervikuna ja peaksid toimuma enne teisi käesoleva määrusega hõlmatud menetlusi juhul, kui restruktureerimiskava osas ei jõuta kokkuleppele.
- (12) Käesolevat määrust tuleks kohaldada selliste menetluste suhtes, mille algatamisest teavitatakse üldsust, nii et võlausaldajad saaksid menetlusest teada ning esitaksid oma nõuded (mis tagab, et menetlus hõlmab kõiki võlakohustusi), ning et anda võlausaldajatele võimalus vaidlustada menetluse algatanud kohtu pädevus.
- (13) Sellest tulenevalt peaksid jääma käesoleva määruse reguleerimisalast välja konfidentsiaalsed maksejõuetusmenetlused. Ehkki sellistel menetlustel võib mõnes liikmesriigis olla oluline roll, ei ole teises liikmesriigis asuval võlausaldajal või kohtul võimalik menetluste konfidentsiaalsest laadist tulenevalt olla teadlik nende algatamisest, mistõttu on keeruline reguleerida nende tagajärgede tunnustamist kogu liidus.
- (14) Käesoleva määrusega reguleeritavad kõiki võlakohustusi hõlmav menetlus peaksid kaasama kõiki neid võlausaldajaid või nende võlausaldajate olulist osa, kellele võlgnik on võlgu kõik oma tahtaegselt tasumata võlad või nende olulise osa, eeldusel et see ei mõjuta nende võlausaldajate nõudeid, kes sellises menetluses ei osale. See peaks hõlmama ka menetlust, millega on seotud ainult võlgniku rahavõlausaldajad. Kui menetlusse ei ole kaasatud kõik võlgniku võlausaldajad, peaks menetluse eesmärk olema võlgniku päästmine. Menetlus, mille tulemusel võlgniku tegevus täielikult lõpetatakse või võlgniku vara likvideeritakse, peaks hõlmama kõiki võlgniku võlausaldajaid. Lisaks ei peaks asjaolu, et füüsiliste isikutega seotud teatavate maksejõuetusmenetluste korral on teatavate nõuete kategooriate, näiteks elatisnõuete puhul välistatud võla kustutamise võimalus, tähendama, et selline menetlus ei hõlma kõiki võlakohustusi.
- (15) Käesolevat määrust tuleks kohaldada ka menetlusele, mis mõne liikmesriigi õiguse alusel algatatakse ja viiakse läbi teatava aja jooksul esialgsel alusel enne seda, kui kohus teeb lõpliku menetluse jätkamist kinnitava otsuse. Kuigi „esialgne”, peaks selline menetlus vastama kõigile muudele käesoleva määruse nõuetele.
- (16) Käesolevat määrust tuleks kohaldada maksejõuetust reguleerivatel õigusnormidel põhinevate menetluste suhtes. Siiski ei tuleks menetlusi käsitada maksejõuetust reguleerivatel õigusnormidel põhinevatena, kui need põhinevad üldisel äriühinguõigusel, mida ei ole kavandatud ainult maksejõuetusega seotud olukordade jaoks. Samuti ei tohiks võla ümberkujundamise eesmärgil läbi viidav menetlus hõlmata erimenetlust, milles väga väikese sissetuleku ja väga väikese vara väärtusega füüsilise isiku võlad kustutatakse, eeldusel et sellist liiki menetluses ei nähta kunagi ette maksete tegemist võlausaldajatele.

- (17) Käesoleva määruse reguleerimisala peaks laienema menetlustele, mis algatakse olukordades, kus võlgnikul on mitterahalisi raskusi, eeldusel et need raskused loovad tegeliku ja tõsise ohu, et võlgnik ei suuda praegu ega tulevikus oma võlgu ettenähtud ajal tasuda. Sellise ohu kindlakstegemise aeg võib olla mitu kuud või isegi kauem, et võtta arvesse juhtumeid, kus võlgnikul on mitterahalisi raskusi, mis ohustavad tema äritegevuse jätkuvust ning keskpikas perspektiivis tema likviidsust. Nii võib see olla näiteks juhul, kui võlgnik on kaotanud enda jaoks olulise lepingu.
- (18) Käesolev määrus ei tohiks piirata maksejõuetutelt äriühingutelt riigiabi tagasinõudmise reeglite kohaldamist, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Liidu Kohtu praktikas.
- (19) Käesoleva määruse reguleerimisalast tuleks välja jätta maksejõuetusmenetlused, mis on seotud kindlustusandjate ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/24/EÜ⁽¹⁾ hõlmatud krediidiasutuste, investeerimisühingute ja muude äriühingute, üksuste või ettevõtjatega, samuti ühisinvesteeringuettevõtjatega, kuna neile kõigile kohaldatakse erikorda ning liikmesriikide järelevalveasutustel on laiaulatuslikud sekkumisvõimused.
- (20) Maksejõuetusmenetlusega ei pruugi alati kaasneda kohtuorgani sekkumine. Seetõttu peaks käesoleva määruse teatavates sätetes olema mõistel „kohus” lai tähendus, mis hõlmab isikuid ja organeid, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt volitus maksejõuetusmenetluse algatamiseks. Käesoleva määruse kohaldamiseks ei peaks (õigusaktidega ettenähtud toiminguid ja formaalsusi hõlmavad) menetlused mitte ainult olema kooskõlas käesoleva määruse sätetega, vaid ka ametlikult tunnustatud ja õiguslikult tõhusad selles liikmesriigis, kus maksejõuetusmenetlus algatatakse.
- (21) Pankrotihaldurid määratletakse käesolevas määruses ja loetletakse B lisas. Nende pankrotihaldurite tegevus, kes on nimetatud ilma kohtuorganit kaasamata, peaks siseriikliku õiguse kohaselt olema asjakohaselt reguleeritud ja neil peaks olema lubatud maksejõuetusmenetluses osaleda. Liikmesriigi õigusraamistik peaks nägema ette asjakohased sätted võimaliku huvide konflikti lahendamiseks.
- (22) Käesolevas määruses nenditakse, et kuna eri riikide materiaalõiguses on väga suuri erinevusi, ei ole praktiline võtta kogu liidus kasutusele üldist maksejõuetusmenetlust. Selle liikmesriigi õiguse eranditu kohaldamine, kus menetlus algatatakse, tooks sageli kaasa raskusi. See kehtib näiteks tagatise käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohta, mis on liikmesriigiti väga erinevad. Ka teatavate võlausaldajate eelisõigused maksejõuetusmenetluses on mõnel juhul täiesti erinevad. Käesoleva määruse järgmisel läbivaatamisel on vaja välja selgitada edasised meetmed töötajate eelisõiguste parandamiseks Euroopa tasandil. Käesolevas määruses tuleks selliseid liikmesriikide õiguse erisusi arvesse võtta kahel eri moel. Esiteks tuleks sätestada kohaldatavat õigust käsitlevad erinormid juhuks, kui tegemist on eriti oluliste õiguste ja õigussuhetega (nt asjaõigused ja töölepingud). Teiseks tuleks üldise maksejõuetuse põhimenetluse kõrval lubada läbi viia ka riigisisene menetlus, mis hõlmab ainult selles riigis asuvat vara, kus maksejõuetusmenetlus algatatakse.
- (23) Käesoleva määruse alusel on võimalik algatada maksejõuetuse põhimenetlus liikmesriigis, kus asub võlgniku põhihuvidese kese. Sellisel menetlusel on üldine kohaldamisala ja selle eesmärk on hõlmata kogu võlgniku vara. Eri huvidese kaitsmiseks võimaldab käesolev määrus algatada paralleelselt maksejõuetuse põhimenetlusega teiseseid maksejõuetusmenetlusi. Teise maksejõuetusmenetluse võib algatada liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht. Teise maksejõuetusmenetluse tagajärjed piirduvad kõnealuses riigis asuva varaga. Maksejõuetuse põhimenetluse ja teise maksejõuetusmenetluse kooskõlastamise siduvad normid tagavad menetluse ühtsuse kogu liidu territooriumil.
- (24) Kui juriidilise isiku või äriühingu vastu on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus muus liikmesriigis kui selles, kus on tema registrijärgne asukoht, peaks olema võimalik algatada teisene maksejõuetusmenetlus tema registrijärgse asukoha liikmesriigis, tingimusel et võlgniku majandustegevus hõlmab tööjõudu ja materiaalset vara selles liikmesriigis, võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu praktikat.
- (25) Käesolevat määrust kohaldatakse ainult neile võlgnikele, kelle põhihuvidese kese asub liidus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiiv 2001/24/EÜ krediidiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta (EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15).

- (26) Käesolevas määruses sätestatud kohtualluvuse normides nähakse ette ainult rahvusvaheline kohtualluvus, mis tähendab, et määratakse liikmesriik, kelle kohtud võivad algatada maksejõuetusmenetlusi. Territoriaalne pädevus asjaomases liikmesriigis tuleks määrata kindlaks selle liikmesriigi õigusaktidega.
- (27) Enne maksejõuetusmenetluse algatamist peaks pädev kohus omal algatusel kontrollima, kas võlgniku põhihuvide kese või võlgniku tegevuskoht asub tõepoolest selle kohtu alluvuses.
- (28) Selle kindlaksmääramisel, kas võlgniku põhihuvide kese on kolmandate isikute poolt kontrollitav, tuleks erilist tähelepanu pöörata võlausaldajatele ja nende arusaamale sellest, kus võlgnik tegeleb oma huvide realiseerimisega. Selleks võib põhihuvide keskme muutuse korral osutada vajalikuks teavitada võlausaldajaid õigeaegselt võlgniku uuest tegevuskohast, nt juhtides tähelepanu aadressi muutumisele ärikirjavahetuses või avalikustades uue asukoha muul asjakohasel viisil.
- (29) Käesolev määrus peaks sisaldama mitmeid abinõusid, mille eesmärk on hoida ära meelepärase kohtualluvuse valimist pettuse või kuritarvituse eesmärgil.
- (30) Sellest tulenevalt peaks olema võimalik ümber lükata eeldusi, et põhihuvide keskmeks on registrijärgne asukoht, peamine tegevuskoht või alaline elukoht, ning liikmesriigi asjaomane kohus peaks hoolikalt hindama, kas võlgniku põhihuvide kese asub tõepoolest asjaomases liikmesriigis. Äriühingu puhul peaks olema võimalik seda eeldust ümber lükata, kui äriühingu peakontor asub tema registrijärgse asukoha liikmesriigist erinevas liikmesriigis ning kui kõikide asjaolude põhjaliku hindamise käigus selgub kolmandate isikute poolt kontrollitaval viisil, et äriühingu tegelik juhtimine ja järelevalve ning selle huvide realiseerimine toimub kõnealuses teises liikmesriigis. Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute puhul peaks olema võimalik see eeldus ümber lükata näiteks juhul, kui suurem osa võlgniku varast asub väljaspool võlgniku alalise elukoha liikmesriiki või kui on võimalik kindlaks teha, et kolimise peamine põhjus oli esitada maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus uues kohtualluvuses ning kui selline avaldus kahjustaks oluliselt nende võlausaldajate huve, kelle tehingud võlgnikuga toimusid enne põhihuvide keskme ümberpaigutamist.
- (31) Samamoodi ei tuleks selleks, et hoida ära meelepärase kohtualluvuse valimist pettuse või kuritarvituse eesmärgil, kohaldada eeldust, et põhihuvide keskmeks on registrijärgne asukoht, isiku peamine tegevuskoht või alaline elukoht, kui äriühingu, juriidilise isiku või iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku puhul on võlgnik viinud oma registrijärgse asukoha või alalise tegevuskoha teise liikmesriiki kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist, või iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegeleva üksikisiku puhul on võlgnik viinud oma alalise elukoha üle teise liikmesriiki kuue kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist.
- (32) Igal juhul, kui juhtumi asjaolud annavad põhjust kahelda kohtualluvuses, peaks asjaomane kohus paluma võlgnikul esitada lisatõendeid oma väidete kinnituseks ja, kui maksejõuetusmenetluse suhtes kohaldatav õigus seda võimaldab, andma võlgniku võlausaldajatele võimaluse esitada oma seisukohti kohtualluvuse küsimuses.
- (33) Kui kohus, kellele esitatakse maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus, teeb kindlaks, et põhihuvide kese ei asu tema territooriumil, ei peaks ta maksejõuetuse põhimenetlust algatama.
- (34) Lisaks tuleks kõigile võlgniku võlausaldajatele tagada tõhus õiguskaitsevahend maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vastu. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vaidlustamise tagajärgi tuleks reguleerida siseriiklikus õiguses.
- (35) Maksejõuetusmenetluse algatanud liikmesriigi kohtud peaksid olema pädevad menetlema ka hagisid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest ja on sellega tihedalt seotud. Sellised hagid peaksid hõlmama vara tagasivõitmise hagisid teistes liikmesriikides asuvate kostjate vastu ning hagisid, mis puudutavad maksejõuetusmenetluse käigus tekkivaid kohustusi, nagu menetluskulude katteks ettemakse tegemine. Seevastu hagid, mis käsitlevad võlgniku poolt enne maksejõuetusmenetluse algatamist sõlmitud lepingust tulenevate kohustuste täitmist, ei tulene otseselt maksejõuetusmenetlusest. Kui selline hagi on seotud tsiviil- ja kaubandusõiguse

üldsätete alusel esitatud muu hagiga, peaks pankrotihalduril olema võimalik suunata mõlemad hagid kostja asukoha kohtusse, kui see annab tema meelest tõhusamaid tulemusi. See võib toimuda näiteks juhul, kui pankrotihaldur soovib liita maksejõuetusõigusel põhineva hagi, mis käsitleb juhi vastutust, äriühinguõigusel või üldisel deliktiõigusel põhineva hagiga.

- (36) Kohtul, kelle pädevusse kuulub maksejõuetuse põhimenetluse algatamine, tuleks lubada rakendada ajutisi abinõusid ja kaitseabinõusid alates menetluse algatamise avalduse esitamisest. Enne maksejõuetusmenetlust ja selle järel võetavate hagi tagamise abinõudel on väga oluline osa maksejõuetusmenetluse tulemuslikkuse tagamisel. Sellega seoses tuleks käesolevas määruses sätestada erinevad võimalused. Ühelt poolt peaks maksejõuetuse põhimenetluse algatamiseks pädevatel kohtutel olema lubatud rakendada ka ajutisi abinõusid ja kaitseabinõusid, mis hõlmavad teiste liikmesriikide territooriumil asuvat vara. Teisest küljest peaks enne maksejõuetuse põhimenetluse algatamist nimetatud ajutisel pankrotihalduril olema õigus taotleda selles liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, kõnealuse liikmesriigi õigusaktide alusel lubatavate hagi tagamise abinõude kohaldamist.
- (37) Enne maksejõuetuse põhimenetluse algatamist peaks õigus taotleda maksejõuetusmenetluse algatamist selles liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, olema ainult kohalikel võlausaldajatel ja riigiasutustel või juhul, kui maksejõuetuse põhimenetlust ei ole võimalik algatada selle liikmesriigi õiguse alusel, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Selle piirangu eesmärk on, et territoriaalsete maksejõuetusmenetluste algatamist saaks enne maksejõuetuse põhimenetlust taotleda vaid siis, kui see on tõepoolest vajalik.
- (38) Käesolev määrus ei piira õigust taotleda pärast maksejõuetuse põhimenetluse algatamist maksejõuetusmenetluse algatamist selles liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur või mõni muu kõnealuse liikmesriigi õiguse alusel selleks volitatud isik võib taotleda teise maksejõuetusmenetluse algatamist.
- (39) Käesoleva määrusega tuleks ette näha normid võlgniku vara asukoha kindlaksmääramiseks ning kõnealuseid norme tuleks kohaldada selle kindlaksmääramisel, millist vara käsitletakse maksejõuetuse põhimenetluses ja millist teiseses maksejõuetusmenetluses, või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi hõlmavate olukordade suhtes. Eelkõige tuleks käesolevas määruses sätestada, et ühtse toimega Euroopa patendid, ühenduse kaubamärk või muud sarnased õigused, nagu ühenduse sordikaitse või ühenduse disainilahendused, peaksid kuuluma üksnes maksejõuetuse põhimenetluse alla.
- (40) Teised maksejõuetusmenetlused võivad lisaks kohalike huvide kaitsmisele täita erinevaid eesmärke. Võib esineda juhtumeid, mil võlgniku pankrotivara ühtse tervikuna käsitlemine on liiga keeruline või asjaomaste õigussüsteemide erinevused on nii suured, et võivad põhjustada raskusi menetluse algatanud riigi õiguse kohaldamisel teistes liikmesriikides, kus võlgniku vara asub. Seetõttu võib maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur taotleda teise maksejõuetusmenetluse algatamist, kui seda on vaja pankrotivara tõhusaks valitsemiseks.
- (41) Teised maksejõuetusmenetlused võivad pankrotivara tõhusat valitsemist ka takistada. Seetõttu sätestatakse käesolevas määruses kaks konkreetset olukorda, kus kohus, kelle poole on pöördutud teise maksejõuetusmenetluse algatamiseks, peaks olema võimeline maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral lükkama sellise menetluse algatamise edasi või sellest keelduma.
- (42) Esiteks võimaldatakse käesoleva määrusega maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduril anda kohalikele võlausaldajatele kinnitus et neid koheldakse nii, nagu juhul, kui teise maksejõuetusmenetlus oleks algatatud. Kõnealune kinnitus peab vastama teatavatele määruses sätestatud tingimustele ning eelkõige tuleb see heaks kiita kohalike võlausaldajate kvalifitseeritud häälteenamusega. Kui selline kinnitus on antud, peaks kohtul, kelle poole on pöördutud teise maksejõuetusmenetluse algatamiseks, olema võimalik jätta selline taotlus rahuldamata, kui ta on veendunud, et kinnitus kaitseb piisavalt kohalike võlausaldajate üldisi huve. Kõnealuste huvide hindamisel peaks kohus võtma arvesse asjaolu, et kinnitus on heaks kiidetud kohalike võlausaldajate kvalifitseeritud häälteenamusega.
- (43) Kohalikele võlausaldajatele kinnituse andmisel peaksid vara ja õigused, mis asuvad selles liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, moodustama pankrotivara allkategoria ning selle vara või selle realiseerimisest saadava tulu jaotamisel peaks maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur järgima neid eelisõigusi, mis oleks võlausaldajatel olnud juhul, kui kõnealuses liikmesriigis oleks algatatud teise maksejõuetusmenetlus.

- (44) Asjakohasel juhul tuleks kohaldada kinnituse heakskiitmise suhtes siseriiklikku õigust. Eelkõige tuleks juhul, kui siseriikliku õiguse kohaselt nõuab restruktureerimiskava vastuvõtmise suhtes kehtiv hääletamiskord võlausaldajate nõuete eelnevat heakskiitmist, lugeda need nõuded kinnituse üle toimuva hääletamise eesmärgil heakskiidetuks. Kui siseriikliku õiguse kohaselt kehtib restruktureerimiskavade vastuvõtmise suhtes mitu menetlust, peaksid liikmesriigid määrama kindlaks konkreetse menetluse, mis on selles kontekstis asjakohane.
- (45) Teiseks tuleks käesoleva määrusega näha ette võimalus, et kui maksejõuetuse põhimenetluses peatatakse ajutiselt konkreetne täitemenetlus, peatab kohus ajutiselt teise maksejõuetusmenetluse algatamise, et säilitada maksejõuetuse põhimenetluse peatamise tõhusus. Kohus peaks saama menetluse peatada juhul, kui ta on veendunud, et kohalike võlausaldajate üldiste huvide kaitseks on võetud sobivad abinõud. Sellisel juhul tuleks kõiki võlausaldajaid, keda võib mõjutada restruktureerimiskava üle peetavate läbirääkimiste tulemus, teavitada läbirääkimistest ja neil peaks olema võimalik läbirääkimistel osaleda.
- (46) Kohalike huvide tõhusa kaitse tagamiseks ei tohiks maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduril olla võimalust realiseerida või olukorda kuritarvitades paigutada ümber võlgniku tegevuskoha liikmesriigis asuvat vara, eriti kui selle eesmärk oleks takistada kõnealuste huvide rahuldamist teise maksejõuetusmenetluse hilisema algatamise korral.
- (47) Käesolev määrus ei tohiks mingil viisil takistada selle liikmesriigi kohtul, kus on algatatud teine maksejõuetusmenetlus, kohaldamast karistusi juriidilisest isikust võlgniku juhtidele, kui nad rikuvad oma kohustusi, tingimusel et kõnealustel kohtutel on asjaomase liikmesriigi õiguse kohaselt pädevus selliseid vaidlusi menetleda.
- (48) Maksejõuetuse põhimenetlus ja teised maksejõuetusmenetlused saavad võlgniku pankrotivara tõhusale valitsemisele või kogu vara tõhusale realiseerimisele kaasa aidata juhul, kui kõigi samaaegselt pooleliolevate menetluste osalised teevad nõuetekohast koostööd. Nõuetekohane koostöö tähendab asjaomaste pankrotihaldurite ja kohtute tihedat koostööd eelkõige piisava teabevahetuse kaudu. Maksejõuetuse põhimenetluse valitseva seisundi tagamiseks peaks selle menetluse pankrotihalduril olema mitmesuguseid võimalusi sekkuda samaaegselt pooleliolevatesse teistesse maksejõuetusmenetlustesse. Eelkõige peaks pankrotihalduril olema võimalus teha ettepanekuid restruktureerimiskava või kompromisside kohta või taotleda vara realiseerimise peatamist teise maksejõuetusmenetluse puhul. Koostööd tehes peaksid pankrotihaldurid ja kohtud järgima piiriüleste maksejõuetusjuhtumite käsitlemisel tehtava koostöö parimat tava, nagu see on ette nähtud teabevahetuse ja koostöö põhimõtetes ja suunistes, mille on välja töötanud maksejõuetusõiguse valdkonnas tegutsevad Euroopa ja rahvusvahelised organisatsioonid, ning eelkõige ÜRO rahvusvahelise kaubandusõiguse komisjoni (UNCITRAL) koostatud asjakohaseid suuniseid.
- (49) Koostöö raames peaksid pankrotihaldurid ja kohtud saama sõlmida kokkuleppeid ja protokolle, et hõlbustada eri liikmesriikides toimuva mitme maksejõuetusmenetluse alast piiriülest koostööd seoses sama võlgniku või sama kontserni liikmetega, kui see on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega. Sellised kokkulepped ja protokollid võivad olla eri vormis, st kirjalikud või suulised, ja erineva ulatusega, st üldistest spetsiifilisteni, ning neid võivad sõlmida eri pooled. Lihtsad üldised kokkulepped võivad rõhutada vajadust pooltevahelise tiheda koostöö järele, käsitlemata seejuures konkreetseid küsimusi, samas kui üksikasjalikumad, spetsiifilised kokkulepped võivad määrata kindlaks põhimõtete raamistiku mitme maksejõuetusmenetluse reguleerimiseks ning neid võivad heaks kiita asjaomased kohtud, kui siseriiklik õigus seda nõuab. Need võivad kajastada pooltevahelist kokkulepet võtta kasutusele teatavaid abinõusid või hoiduda teatavate abinõude võtmisest.
- (50) Samuti võivad eri liikmesriikide kohtud teha koostööd, koordineerides pankrotihaldurite nimetamist. Sellega seoses võivad nad nimetada ühe pankrotihalduri mitme sama võlgnikuga seotud maksejõuetusmenetluse jaoks või kontserni eri liikmete jaoks, tingimusel et see on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega, eelkõige igasuguste pankrotihalduri kvalifikatsiooniga ja litsentsi nõuetega.
- (51) Käesoleva määrusega tuleks tagada selliste maksejõuetusmenetluste tõhus läbiviimine, mis on seotud ühte kontserni kuuluvate eri äriühingutega.

- (52) Kui samasse kontserni kuuluva mitme äriühingu suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlused, peaksid menetlusosalised tegema nõuetekohast koostööd. Selliste menetluste pankrotihalduritel ja kohtutel peaks olema sarnane koostöö- ja teabevahetuse kohustus nagu see on sama võlgniku suhtes algatatud maksejõuetuse põhimenetluse ja teiste maksejõuetusmenetluste pankrotihalduritel ja kohtutel. Koostöö pankrotihaldurite vahel ei tohiks olla vastuolus iga menetluse võlausaldajate huvidega ning selle koostöö eesmärk peaks olema lahenduse leidmine, mis kontserni sünergiat võimendaks.
- (53) Kontserni maksejõuetusmenetlust käsitlevate õigusnormide kehtestamine ei tohiks piirata kohtu võimalust algatada samasse kontserni kuuluvate eri äriühingute suhtes maksejõuetusmenetlused sama kohtualluvuse järgi, kui ta leiab, et nende äriühingute põhihuvide kese asub ühes ja samas liikmesriigis. Sellisel juhul peaks kohtul olema õigus nimetada asjakohasel juhul kõikide asjaomaste menetluste jaoks sama pankrotihaldur, tingimusel et see ei ole vastuolus kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate normidega.
- (54) Kontserni liikmete maksejõuetusmenetluste koordineerimise edasiseks parandamiseks ning selleks, et võimaldada kontserni koordineeritud restruktureerimist, tuleks käesoleva määrusega kehtestada menetlusnormid kontserni liikmete maksejõuetusmenetluste koordineerimiseks. Kõnealuse koordineerimisega tuleks püüda tagada koordineerimise tõhusus, austades samal ajal seda, et kontserni iga liige on eraldiseisev juriidiline isik.
- (55) Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihalduril peaks olema võimalik taotleda kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist. Kui maksejõuetusele kohaldatav õigus seda nõuab, peaks kõnealune pankrotihaldur enne niisuguse avalduse tegemist saama selleks vajaliku loa. Avalduses tuleks täpsustada koordineerimise olulised elemendid, eelkõige koordineerimiskava struktuur, ettepanek selle kohta, kes tuleks nimetada koordinaatoriks, ja ülevaade koordineerimise hinnangulistest kuludest.
- (56) Kontserni tasandi koordineerimismenetluse vabatahtliku iseloomu tagamiseks peaks menetlusega seotud pankrotihalduritel olema võimalik esitada kindlaksmääratud tähtaja jooksul vastuväide oma osalemisele menetluses. Selleks et menetlusega seotud pankrotihaldurid saaksid teha kontserni tasandi koordineerimismenetluses osalemise kohta teadliku otsuse, tuleks neid teavitada menetluse varajases etapis koordineerimise olulistest elementidest. Ent pankrotihalduril, kes esitab esialgu vastuväite kontserni tasandi koordineerimismenetluses osalemisele, peaks olema võimalik hiljem taotleda menetluses osalemist. Sellisel juhul peaks koordinaator otsustama, kas taotlus on vastuvõetav. Kõiki pankrotihaldureid, sealhulgas taotluse esitanud pankrotihaldurit, tuleks teavitada koordinaatori otsusest ning neil peaks olema võimalik vaidlustada kõnealune otsus kohtus, kus kontserni tasandi koordineerimismenetlus algatati.
- (57) Kontserni tasandi koordineerimismenetluse eesmärk peaks alati olema hõlbustada kontserni liikmete maksejõuetusmenetluste tõhusat läbiviimist ning need peaksid avaldama üldiselt positiivset mõju võlausaldajatele. Seega tuleks käesoleva määrusega tagada, et kohus, kellele on esitatud kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus, hindaks neid kriteeriume enne kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist.
- (58) Kontserni tasandi koordineerimismenetluse kulud ei tohiks kaaluda üles selle menetluse eeliseid. Seepärast on vaja tagada, et koordineerimise kulud ja kontserni iga liikme kantav osa oleksid adekvaatsed, proportsionaalsed ja mõistlikud, ning need määratakse kindlaks kooskõlas selle liikmesriigi õigusega, kus kontserni tasandi koordineerimismenetlus on algatatud. Menetlusega seotud pankrotihalduritel peaks olema võimalik ka neid kulusid kontrollida juba menetluse algetapist alates. Kui siseriiklik õigus seda nõuab, võib menetluse algetapist alates kulude kontrollimine tähendada seda, et pankrotihaldur peab taotlema heakskiitu kohtult või võlausaldajate komiteelt.
- (59) Kui koordinaator leiab, et tema ülesannete täitmine nõuab kulude märkimisväärset suurendamist võrreldes algselt prognoositud kuludega ning igal juhul siis, kui kulud ületavad kuluprognoozi 10 % võrra, peaks koordinaatorile selliste kulude ületamiseks andma loa kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohus. Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohus peaks enne otsuse tegemist andma menetluses osalevatele pankrotihalduritele võimaluse kohtus ärakuulamiseks, et esitada kõnealusele kohtule oma märkused koordinaatori taotluse otstarbekuse kohta.

- (60) Kontserni liikmetele, kes kontserni tasandi koordineerimismenetluses ei osale, tuleks käesoleva määrusega näha ette ka alternatiivne kord kontserni koordineeritud restruktureerimiseks. Kontserni liikme suhtes algatatud menetluses nimetatud pankrotihalduril peaks olema õigus taotleda vara realiseerimisega seotud meetmete peatamist menetlustes, mis on algatatud sama kontserni teiste liikmete suhtes, kes ei osale kontserni tasandi koordineerimismenetluses. Sellist peatamist peaks olema võimalik taotleda üksnes juhul, kui asjaomase kontserni liikmete jaoks on esitatud restruktureerimiskava, kui see kava toob kasu võlausaldajatele nende menetluste raames, mille puhul peatamist taotletakse, ning kui peatamine on vajalik kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks.
- (61) Käesolev määrus ei tohiks mingil viisil takistada liikmesriikidel kehtestamast siseriiklikke õigusnorme, mis täiendavad käesolevas määruses sätestatud kontserni liikmete maksejõuetusega seotud koostööd, teabevahetust ja koordineerimist käsitlevaid norme, tingimusel et nende siseriiklike õigusnormide kohaldamisala piirdub liikmesriigi jurisdiktsiooniga ning et nende kohaldamine ei vähenda käesolevas määruses sätestatud normide tõhusust.
- (62) Käesolevas määruses sätestatud kontserni liikmete maksejõuetuse raames toimuvat koostööd, teabevahetust ja koordineerimist käsitlevaid norme tuleks kohaldada üksnes juhul, kui sama kontserni eri liikmetega seotud menetlused on algatatud rohkem kui ühes liikmesriigis.
- (63) Igal võlausaldajal, kellel on liidus alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht, peaks olema õigus esitada oma nõuded kõigis liidus pooleliolevates maksejõuetusmenetlustes, mis on seotud võlgniku varaga. See õigus peaks olema ka maksuhalduritel ja sotsiaalkindlustusametitel. Käesolev määrus ei tohiks takistada pankrotihalduril esitamast nõudeid teatava võlausaldajate rühma, näiteks töötajate nimel, kui siseriiklik õigus seda ette näeb. Võlausaldajate võrdse kohtlemise tagamiseks tuleks väljamaksed kooskõlastada. Igal võlausaldajal peaks olema võimalus jätta endale maksejõuetusmenetluse käigus saadu, kuid tal on õigus osaleda teises menetluses pankrotivara jaotamisel ainult juhul, kui samasuguse nõude rahuldamisjärguga võlausaldajate nõuetest rahuldati samaväärne osa.
- (64) On oluline, et võlausaldajad, kellel on liidus alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht, saaksid teavet asjaomase võlgniku vara suhtes algatatud maksejõuetusmenetluste kohta. Selleks et tagada teabe kiire edastamine võlausaldajatele, ei kohaldata juhul, kui käesolevas määruses osutatakse võlausaldajate teavitamise kohustusele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1393/2007⁽¹⁾. Võlausaldajatel aitaks nõuete esitamist teistes liikmesriikides algatatud menetluste raames hõlbustada standardvormide kasutuselevõtmine liidu institutsioonide kõigis ametlikes keeltes. Standardvormide mittetäieliku täitmise tagajärgi peaks reguleerima siseriiklik õigus.
- (65) Käesolevas määruses tuleks ette näha, et selle reguleerimisalasse jäävate maksejõuetusmenetluste algatamist, läbiviimist ja lõpetamist käsitlevaid otsuseid ning selliste maksejõuetusmenetlustega otseselt seotud otsuseid tunnustatakse viivitamata. Seega tähendab automaatne tunnustamine seda, et menetluse algatanud liikmesriigi õiguse kohased õiguslikud tagajärjed laienevad kõikidele teistele liikmesriikidele. Liikmesriikide kohtute tehtud otsuste tunnustamine peaks põhinema vastastikuse usalduse põhimõttel. Seetõttu peaks mittetunnustamise aluseid olema võimalikult vähe. Sellest lähtuvalt tuleks lahendada ka vaidlused juhul, kui kahe liikmesriigi kohtud leiavad, et nad on pädevad algatama maksejõuetuse põhimenetlust. Teised liikmesriigid peaksid tunnustama selle kohtu otsust, kes menetluse esimesena algatas, ilma et neil oleks õigus kõnealuse kohtu otsust kontrollida.
- (66) Käesolevas määruses tuleks selle reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes sätestada ühtsed kollisiooninormid, mis käesoleva määruse reguleerimisalas asendavad eri riikides kehtivaid rahvusvahelise eraõiguse sätteid. Kui ei ole sätestatud teisiti, tuleks kohaldada selle liikmesriigi õigust, kus menetlus on algatatud (*lex concursus*). Kollisiooninorm peaks kehtima nii maksejõuetuse põhimenetluse kui ka kohalike menetluste suhtes. *Lex concursus* määrab kindlaks kõik maksejõuetusmenetluse protsessuaalsed ja materiaalsed tagajärjed asjaomastele isikutele ja õigussuhetele. Selle alusel määratakse kindlaks ka maksejõuetusmenetluste algatamise, läbiviimise ja lõpetamise tingimused.
- (67) Selliste maksejõuetusmenetluste automaatne tunnustamine, mille suhtes üldjuhul kohaldatakse menetluse algatanud riigi õigust võib olla vastuolus normidega, mille kohaselt tehakse tehinguid teistes liikmesriikides. Tehingute kindluse ja õiguspärase ootuse kaitsmiseks teistes liikmesriikides peale selle, kus menetlus on algatatud, tuleks üldreegist ette näha mitmed erandid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades („dokumentide kättetoimetamine”), millega tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT L 324, 10.12.2007, lk 79).

- (68) Menetluse algatanud riigi õigusest on eelkõige vaja kõrvale kalduda asjaõiguste puhul, sest neil õigustel on laenu andmisel eriti suur tähtsus. Üldjuhul tuleks asjaõiguse alus, kehtivus ja ulatus kindlaks määrata vastavalt asukohamaa õigusele (*lex situs*) ja seda ei tohiks mõjutada maksejõuetusmenetluse algatamine. Seetõttu peaks asjaõiguse omajal olema võimalik jätkuvalt nõuda oma õigust pandiõiguse eraldamisele või eraldi arveldamisele. Kui varale kohaldatakse asukohamaa õiguse põhimõttest lähtuvalt ühe liikmesriigi asjaõiguse sätteid, kuid maksejõuetuse põhimenetlus toimub mõnes teises liikmesriigis, peaks maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduril olema võimalik taotleda teiseste maksejõuetusmenetluste algatamist sellise liikmesriigi kohtualluvuse järgi, kus tekivad asjaõigused juhul, kui võlgniku tegevuskoht asub selles liikmesriigis. Kui teisest maksejõuetusmenetlust ei algatata, tuleks asjaõigusega koormatud vara müügist tekkiv ülejääk kanda maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurile.
- (69) Käesolev määrus sätestab mitmes eri sättes, et kohus saab peatada maksejõuetusmenetluse algatamise või täitemenetluse. Mis tahes selline peatamine ei tohiks mõjutada võlausaldajatele või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi.
- (70) Kui menetluse algatanud riigis ei ole nõuete tasaarvestus lubatud, peaks võlausaldajal igal juhul olema õigus tasaarvestusele, kui seda võimaldab maksejõuetu võlgniku nõudele kohaldatav õigus. Seega toimuks tasaarvestus teatava tagatisena, mis põhineb õigusnormidel, millele asjaomane võlausaldaja saab nõude tekkimisel tugineda.
- (71) Erikaitset on vaja ka maksesüsteemide ja finantsturgude puhul, mis kehtib näiteks sellistes süsteemides esinevate tehingu lõpetamise kokkulepete ja tasaarvestuskokkulepete puhul, väärtpaberimüügi puhul ja sellistele tehingutele antavate tagatiste puhul, mis on reguleeritud eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/26/EÜ⁽¹⁾. Seega tuleks sellistele tehingutele kohaldada ainult neid õigusnorme, mis on kõnealuse süsteemi või turu puhul asjakohane. Nende õigusnormidega piüütakse vältida võimalust, et äripartneri maksejõuetuks muutumine mõjutab liikmesriikide makse- või tasaarvestussüsteemides või reguleeritud finantsturgudel ettenähtud maksete korda ja tehingute arveldamise korda. Direktiiv 98/26/EÜ sisaldab erinorme, mis on käesolevas määruses sätestatud üldnormide suhtes ülimuslikud.
- (72) Töötajate ja töökohtade kaitsmiseks tuleks üldiste kollisiooninormide kohaselt määrata asjaomase töölepingu suhtes kohaldatava õigusega kindlaks, millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus töösuhte jätkumisele või lõpetamisele ning töösuhte poolte õigustele ja kohustustele. Lisaks juhul, kui töölepingute lõpetamine nõuab kohtu või haldusastutuse heakskiitu, peaks liikmesriigil, kus asub võlgniku tegevuskoht, olema pädevus selline heakskiit anda, isegi kui kõnealuses liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud. Kõik muud maksejõuetusõigusega seotud küsimused, nagu töötajate nõuete kaitsus eelisõigustega ja selliste eelisnõuete rahuldamisjärgud, tuleks kindlaks määrata selle liikmesriigi õigusega, kus maksejõuetuse (põhi- või teisene) menetlus on algatatud, välja arvatud juhul, kui teisese maksejõuetusmenetluse vältimiseks on antud kinnitus kooskõlas käesoleva määrusega.
- (73) Kui maksejõuetusmenetlusel on õiguslikud tagajärjed pooleliolevatele kohtuasjadele või pooleliolevatele vahekohtumenetlustele, mille raames käsitletakse võlgniku pankrotivara hulka kuuluvat vara või õigust, siis tuleks sellistele õiguslikele tagajärgedele kohaldada selle liikmesriigi õigust, kus kohtuasi on pooleli või kus toimub vahekohtumenetlus. See reegel ei tohiks aga mõjutada vahekohtuotsuste tunnustamist ja täitmist käsitlevaid siseriiklike õigusnorme.
- (74) Selleks et võtta arvesse teatavate liikmesriikide kohtusüsteemide menetlusnormide erisusi, peaksid käesoleva määruse teatavad sätted olema paindlikud. Sellest tulenevalt peaksid käesolevas määruses esitatud viited liikmesriigi kohtuorgani teatele sisaldama juhul, kui liikmesriigi menetlusnormid seda nõuavad, viidet teate kättetoimetamiseks juhise andnud kohtuorgani määrusele.
- (75) Ärilistel kaalutlustel tuleks menetluse algatamise otsuse põhisisu avaldada pankrotihalduri nõudmise korral ka muus liikmesriigis kui otsuse teinud kohtu asukohariigis. Kui võlgnikul on asjaomases liikmesriigis tegevuskoht, peaks selline avaldamine olema kohustuslik. Kummalgi juhul ei tohiks avaldamine olla mõnes teises liikmesriigis algatatud menetluse tunnustamise eeltingimus.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides (EÜTL 166, 11.6.1998, lk 45).

- (76) Võlausaldajate ja kohtute teavitamise parandamiseks ning paralleelsete maksejõuetusmenetluste algatamise vältimiseks tuleks nõuda, et liikmesriigid avaldaksid piiriüleseid maksejõuetusmenetlusi käsitleva teabe üldsusele kättesaadavas elektroonilises registris. Selleks et hõlbustada teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate ja kohtute juurdepääsu kõnealusele teabele, tuleks käesoleva määrusega ette näha maksejõuetusregistrite omavaheline ühendamine Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu. Liikmesriikidel peaks olema õigus avaldada asjakohast teavet mitmes registris ning peaks olema võimalik ühendada omavahel rohkem kui üks register liikmesriigi kohta.
- (77) Käesolevas määruses tuleks määrata kindlaks maksejõuetusregistrites avaldatav minimaalne teave. Liikmesriikidel ei tohiks takistada lisamast täiendavat teavet. Kui võlgnik on üksikisik, kes tegeleb iseseisva äri- või kutsetegevusega, tuleks maksejõuetusregistrites märkida ära üksnes registreerimisnumber. Registreerimisnumbrit tuleks mõista kui võlgniku iseseisva äri- või kutsetegevuse ainuomast registreerimisnumbrit, mis on avaldatud äriregistris, kui see on olemas.
- (78) Võlausaldajate jaoks on väga oluline teave maksejõuetusmenetluse teatavate aspektide kohta, nagu nõuete esitamise või otsuste vaidlustamise tähtsused. Käesoleva määrusega ei tohiks aga kehtestada liikmesriikidele nõuet arvutada neid tähtaegu igal üksikjuhul eraldi. Liikmesriikidel peaks olema võimalik täita oma kohustused, lisades hüperlingid Euroopa e-õiguskeskkonna portaali, kus esitatakse täiendavat selgitust mittevajav teave kõnealuste tähtaegade arutamise kriteeriumide kohta.
- (79) Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikutega seotud teave piisava kaitse tagamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik anda kõnealusele teabele juurdepääs juhul, kui on täidetud täiendavad otsingukriteeriumid, nagu võlgniku isikukood, aadress, sünniaeg või pädeva kohtu tööpiirkond, või nõuda, et teabele juurdepääsu andmise tingimuseks on pädevale asutusele esitatud taotlus või õiguspärase huvi olemasolu kontrollimine.
- (80) Liikmesriikidel peaks olema samuti võimalik mitte lisada oma maksejõuetusregistritesse teavet iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute kohta. Sellisel juhul peaksid liikmesriigid tagama, et asjakohane teave edastatakse võlausaldajatele eraldi teatisena ning et maksejõuetusmenetlus ei mõjuta nende võlausaldajate nõudeid, kes ei ole kõnealust teavet saanud.
- (81) Võib juhtuda, et mõned asjaomased isikud ei ole maksejõuetusmenetluse algatamisest teadlikud ja tegutsevad heauskselt viisil, mis on uute asjaoludega vastuolus. Selliste isikute kaitseks, kes teevad võlgnikule väljamakseid, teadmata, et mõnes teises riigis on algatatud maksejõuetusmenetlus ja et väljamakse tuleks tegelikult teha teises riigis määratud pankrotihaldurile, tuleks ette näha, et sellise väljamakse järel nende võlg kustutatakse.
- (82) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (83) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva määrusega edendada harta artiklite 8, 17 ja 47 kohaldamist; kõnealustes artiklites käsitletakse vastavalt isikuandmete kaitset, õigust omandile ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele.
- (84) Isikuandmete töötlemisele käesoleva määruse raames kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001⁽³⁾.
- (85) Käesolev määrus ei piira nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽⁴⁾ kohaldamist.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

(4) Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

- (86) Kuna käesoleva määruse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga seetõttu, et luuakse õigusraamistik piiriüleste maksejõuetusmenetluste nõuetekohaseks läbiviimiseks, saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (87) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ja artikli 4a lõike 1 kohaselt on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (88) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (89) Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti ja ta esitas oma arvamuse 27. märtsil 2013 ⁽¹⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kõiki võlakohustusi hõlmavatele avalikele menetlustele, sealhulgas eelmenetlusele, mis põhinevad maksejõuetust reguleerivatel õigusnormidel ning mille raames päästmise, võla ümberkujundamise, saneerimise või likvideerimise eesmärgil

- a) on võlgnik täielikult või osaliselt kaotanud oma vara käsutusõiguse ning on nimetatud pankrotihaldur,
- b) on võlgniku vara ja äriasjad kohtu kontrolli või järelevalve all või
- c) saadakse kohtu poolt või õigusaktidest tulenevalt luba konkreetse täitemenetluse ajutiseks peatamiseks, et võlgniku ja tema võlausaldajate vahel saaks pidada läbirääkimisi, tingimusel et menetlused, milles ajutist peatamist lubatakse, näevad ette sobivad abinõud võlausaldajate kaitseks ning on esialgsed ühe punktis a või b osutatud menetluse suhtes, juhul kui kokkulepet ei saavutata.

Kui käesolevas lõikes osutatud menetluse võib algatada olukorras, kus maksejõuetus on ainult tõenäoline, peab sellise menetluse eesmärk olema võlgniku maksejõuetuse või võlgniku äritegevuse lõpetamise ärahoidmine.

Käesolevas lõikes osutatud menetlused on loetletud A lisas.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata lõikes 1 osutatud menetlustele, kui need puudutavad

- a) kindlustusandjaid,
- b) krediidasutusi,
- c) investeerimisühinguid ja muid äriühinguid, asutusi ja ettevõtteid, niivõrd kui need on hõlmatud direktiiviga 2001/24/EÜ, või
- d) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kõiki võlakohustusi hõlmav menetlus” – menetlus, mis hõlmab kõiki võlgniku võlausaldajaid või võlausaldajate olulist osa; viimasel juhul on tingimuseks, et menetlus ei mõjuta nende võlausaldajate nõudeid, kes ei ole menetlustega seotud;

⁽¹⁾ ELT C 358, 7.12.2013, lk 15.

- 2) „ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja” – vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond), nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/65/EÜ, ⁽¹⁾ ja alternatiivsed investeerimisfondid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/61/EL ⁽²⁾;
- 3) „vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik” – võlgnik, kelle suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, mille puhul ei nimetata tingimata pankrotihaldurit või ei anta võlgniku vara valitsemise õigusi ja kohustusi täielikult pankrotihaldurile ning mille puhul säilitab võlgnik seega täielikult või vähemalt osaliselt kontrolli oma vara ja äriasjade üle;
- 4) „maksejõuetusmenetlus” – A lisas loetletud menetlused;
- 5) „pankrotihaldur” – isik või organ, kellel on sealhulgas ajutiselt järgmised ülesanded:
- kontrollida ja vastu võtta maksejõuetusmenetluses esitatud nõudeid;
  - esindada võlausaldajate ühiseid huve;
  - täielikult või osaliselt valitseda võlgniku vara, mille suhtes võlgnik on kaotanud käsutusõiguse;
  - likvideerida punktis iii osutatud vara või
  - kontrollida võlgniku asjaajamist.
- Esimeses lõigus osutatud isikud ja organid on loetletud B lisas;
- 6) „kohus” –
- artikli 1 lõike 1 punktides b ja c, artikli 4 lõikes 2, artiklites 5 ja 6, artikli 21 lõikes 3, artikli 24 lõike 2 punktis j, artiklites 36 ja 39 ning artiklites 61–77 liikmesriigi kohtuorgan;
  - kõikides muudes artiklites liikmesriigi kohtuorgan või mõni muu pädev organ, kes on pädev algatama maksejõuetusmenetluse, menetluse algatamist kinnitama või tegema sellise menetluse käigus otsuseid;
- 7) „maksejõuetusmenetluse algatamise otsus” –
- kohtu otsus maksejõuetusmenetluse algatamise kohta või menetluse algatamise kinnitamise kohta ning
  - kohtu otsus, millega nimetatakse pankrotihaldur;
- 8) „menetluse algatamise aeg” – maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse jõustumise aeg olenemata sellest, kas otsus on lõplik või mitte;
- 9) „liikmesriik, kus asub vara” –
- muude kui alapunktis ii osutatud nimeliste aktsiate korral liikmesriik, kelle territooriumil on aktsiad emiteerinud äriühingu registrijärgne asukoht;
  - finantsinstrumentide korral, mille valdusõigus on tõendatud kandega vahendaja poolt või tema huvides peetavas registris või hoitavaal kontol („registrikande vormis väärtpaberid”), liikmesriik, kus peetakse registrit või hoitakse kontot, millesse kanne on tehtud;
  - krediitiasutuse kontol oleva raha korral liikmesriik, kes on märgitud rahvusvahelises pangakontonumbris (IBAN), või kui raha on sellise krediitiasutuse kontol, millel ei ole IBANit, siis liikmesriik, kus on krediitiasutuse, kus konto on avatud, juhatuse asukoht, või kui konto on avatud filiaalis, esinduses või muus üksuses, siis liikmesriik, kus on filiaali, esinduse või muu üksuse asukoht;
  - muu kui alapunktis i osutatud omandi või õiguse korral, millega seotud omandi- või muu õigus on kantud avalikku registrisse, liikmesriik, kelle alluvuses registrit peetakse;
  - Euroopa patente korral liikmesriik, mille tarvis Euroopa patent väljastatakse;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

- vi) autoriõiguse ja kaasnevate õiguste korral liikmesriik, kelle territooriumil on selliste õiguste omaja alaline elukoht või registrijärgne asukoht;
  - vii) muu kui alapunktides i–iv osutatud materiaalse vara korral liikmesriik, kelle territooriumil vara asub;
  - viii) kolmandate isikute vastu esitatavate selliste nõuete korral, mis ei ole seotud alapunktis iii osutatud varaga, liikmesriik, kelle territooriumil asub nende nõuete täitmiseks kohustatud kolmanda isiku põhihuvide kese, mis tehakse kindlaks vastavalt artikli 3 lõikele 1;
- 10) „tegevuskoht” – koht, kus toimub või on kolme kuu jooksul enne maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avalduse esitamist toimunud võlgniku alaline majandustegevus, mis hõlmab tööjõudu ja materiaalsel vara;
- 11) „kohalik võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle nõuded võlgniku vastu tulenevad sellise tegevuskoha käitamisest või on seotud sellise tegevuskoha käitamisega, mis asub muus liikmesriigis kui liikmesriik, kus on võlgniku põhihuvide kese;
- 12) „teises liikmesriigis asuv võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht on mõnes teises liikmesriigis kui menetluse algatanud riik, sealhulgas liikmesriikide maksuhaldurid ja sotsiaalkindlustus-
sasutused;
- 13) „kontsern” – emaettevõtja ja kõik selle tütarettevõtjad;
- 14) „emaettevõtja” – ettevõtja, kes otseselt või kaudselt kontrollib ühte või mitut tütarettevõtjat. Ettevõtjat, kes koostab konsolideeritud finantsaruandeid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/34/EL, ⁽¹⁾ käsitatakse emaettevõtjana.

Artikkel 3

Rahvusvaheline kohtualluvus

1. Maksejõuetusmenetluse (edaspidi „maksejõuetuse põhimenetlus”) algatamine kuulub selle liikmesriigi kohtu alluvusse, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Põhihuvide kese on koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ning mis on kolmandate isikute poolt kontrollitav.

Äriühingu või juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole registrijärgset asukohta üle viidud teise liikmesriiki.

Iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks asjaomase üksikisiku peamist tegevuskohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui üksikisiku peamist tegevuskohta ei ole kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist üle viidud teise liikmesriiki.

Muude üksikisikute puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks nende alalist elukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kuue kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole alalist elukohta üle viidud teise liikmesriiki.

2. Kui võlgniku põhihuvide kese asub liikmesriigi territooriumil, on teise liikmesriigi kohus võlgniku vastu maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädev ainult juhul, kui kõnealusel võlgnikul on tegevuskoht selles teises liikmesriigis. See menetlus mõjutab ainult sellist võlgniku vara, mis asub viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil.

3. Kui maksejõuetusmenetlus on algatatud kooskõlas lõikega 1, peetakse hiljem kooskõlas lõikega 2 algatatavaid menetlusi teisesteks maksejõuetusmenetlusteks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

4. Enne lõike 1 alusel maksejõuetuse põhimenetluse algatamist võib lõikes 2 osutatud territoriaalseid maksejõuetusmenetlusi algatada ainult juhul,
- a) kui lõike 1 alusel ei saa maksejõuetusmenetlust algatada selle liikmesriigi õiguses sätestatud tingimuste tõttu, kelle territooriumil asub võlgniku põhihuvide kese, või
  - b) kui territoriaalse maksejõuetusmenetluse algatamist taotleb:
    - i) võlausaldaja, kelle nõue tuleneb sellise tegevuskoha käitamisest või on seotud sellise tegevuskoha käitamisega, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, kus territoriaalse maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse, või
    - ii) riigiasutus, kellel on selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kelle territooriumil võlgniku tegevuskoht asub, õigus taotleda maksejõuetusmenetluse algatamist.

Kui on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, muutub territoriaalne maksejõuetusmenetlus teiseseks maksejõuetusmenetluseks.

Artikkel 4

Kohtualluvuse kontrollimine

1. Maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse saanud kohus kontrollib omal algatusel, kas tal on menetluse algatamise pädevus vastavalt artiklile 3. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses täpsustatakse kohtu pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.
2. Olenemata lõikest 1, kui maksejõuetusmenetlus algatatakse siseriikliku õiguse alusel ilma kohtu otsuseta, võivad liikmesriigid teha sellises menetluses nimetatud pankrotihaldurile ülesandeks kontrollida, kas liikmesriigil, kus esitati avaldus menetluse algatamiseks, on asja menetlemiseks pädevus vastavalt artiklile 3. Juhul kui liikmesriigil on vajalik pädevus, täpsustab pankrotihaldur maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses selle pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas kõnealune pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.

Artikkel 5

Maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse kohtulik läbivaatamine

1. Võlgnik või iga võlausaldaja võib rahvusvahelise kohtualluvuse alusel maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse kohtus vaidlustada.
2. Maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse võivad vaidlustada muud kui lõikes 1 osutatud pooled või võib seda teha muul põhjusel kui rahvusvahelise kohtualluvuse puudumine, kui siseriiklik õigus seda ette näeb.

Artikkel 6

Otseselt maksejõuetusmenetlusest tulenevate ja sellega tihedalt seotud hagide kohtualluvus

1. Hagid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest või on sellega tihedalt seotud, näiteks võlgniku vara tagasivõitmise hagid, alluvad selle liikmesriigi kohtule, kelle territooriumil on algatatud asjaomane maksejõuetusmenetlus kooskõlas artikliga 3.
2. Kui lõikes 1 osutatud hagi on seotud sama kostja vastu tsiviil- ja kaubandusajades esitatud hagiga, võib pankrotihaldur esitada mõlemad hagid selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil asub kostja asukoht, või kui hagi on esitatud mitme kostja vastu, siis selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil asub ühe kostja asukoht, eeldusel et nendel kohtutel on pädevus kooskõlas määrusega (EL) nr 1215/2012.

Esimest lõiku kohaldatakse vara käsutusõiguse säilitanud võlgniku suhtes, tingimusel et võlgnikul on siseriikliku õiguse kohaselt õigus pankrotivara suhtes nõudeid esitada.

3. Lõike 2 tähenduses loetakse hagid omavahel seotuks, kui nad on sedavõrd tihedalt seotud, et eri menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks oleks soovitav neid menetleda ning otsuseid teha üheskoos.

Artikkel 7

Kohaldatav õigus

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle tagajärgede suhtes selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil menetlus on algatatud (edaspidi „menetluse algatanud riik”).
2. Menetluse algatanud riigi õiguses sätestatakse menetluse algatamise, läbiviimise ja lõpetamise tingimused. Eelkõige määratakse kõnealusel õiguses kindlaks:
  - a) milliste võlgnike suhtes saab maksejõuetusmenetluse algatada;
  - b) vara, mis moodustab pankrotivara ning sellise vara kohtlemine, mille võlgnik omandab pärast maksejõuetusmenetluse algatamist;
  - c) võlgniku ja pankrotihalduri volitused;
  - d) tasaarvestuse tingimused;
  - e) maksejõuetusmenetluse tagajärjed võlgniku lepingulistele suhetele;
  - f) maksejõuetusmenetluse tagajärjed konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud pooleliolevad kohtuasjad;
  - g) võlgniku pankrotivara suhtes esitatavad nõuded ning pärast maksejõuetusmenetluse algatamist tekkivate nõuete menetlemine;
  - h) nõuete esitamine, kontrollimine ja tunnustamine;
  - i) vara realiseerimisest saadud tulu jaotamine, nõuete rahuldamisjärгод ning selliste võlausaldajate õigused, kelle nõuded on pärast maksejõuetusmenetluse algatamist osaliselt rahuldatud asjaõiguse alusel või tasaarvestusega;
  - j) maksejõuetusmenetluse lõpetamise tingimused ja tagajärjed, eelkõige kompromissi tegemisel;
  - k) võlausaldajate õigused pärast maksejõuetusmenetluse lõpetamist;
  - l) maksejõuetusmenetlusega seotud kulude kandjad;
  - m) võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisust, tühistamist või kehtetust käsitlevad sätted.

Artikkel 8

Kolmandatele isikutele kuuluvad asjaõigused

1. Maksejõuetusmenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajatele või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi, mis on seotud võlgnikule kuuluva materiaalse või immateriaalse vara või kinnis- või vallasasjaga, mis asub menetluse algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil, olenemata sellest, kas tegemist on konkreetse vara või asjaga või kindlaks-määramata vara või asjade kogumiga, mis võib aja jooksul muutuda.
2. Lõikes 1 osutatud õigused tähendavad eelkõige järgmist:
  - a) õigus likvideerida või lasta likvideerida vara ning rahuldada nõudeid kõnealusel vara likvideerimisel saadavast tulust või sissetulekust, eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi kaudu;
  - b) ainuõigus nõude rahuldamiseks, eelkõige õigus, mis on tagatud kinnipidamisõigusega või nõude tagatisena loovutamiseks;
  - c) õigus nõuda vara tagastamist ja/või hüvitamist nendelt, kelle valduses või kasutuses see on õigustatud poole tahte vastaselt;
  - d) asjaõiguslik õigus asja viljale.
3. Asjaõiguseks peetakse avalikus registris registreeritud ja kolmandatele isikutele siduvat õigust, mille alusel saab omandada lõikes 1 nimetatud asjaõiguse.

4. Lõige 1 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 9

Tasaarvestus

1. Maksejõuetusmenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda oma nõuete ja võlgniku nõuete tasaarvestust, kui see on lubatud maksejõuetu võlgniku nõudele kohaldatava õigusega.

2. Lõige 1 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 10

Omandireservatsioon

1. Vara ostja vastu algatav maksejõuetusmenetlus ei mõjuta müüja omandireservatsioonil põhinevaid õigusi, kui vara asub menetluse algatamise ajal mõne teise kui menetluse algatanud riigi territooriumil.

2. Maksejõuetusmenetluse algatamine vara müüja vastu pärast vara üleandmist ei ole piisav põhjus müügilepingu tühistamiseks või lõpetamiseks ning ei takista ostjal saada vara omandiõigust, kui müüdav vara asub menetluse algatamise ajal mõne teise kui menetluse algatanud riigi territooriumil.

3. Lõiked 1 ja 2 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 11

Kinnisasjaga seotud lepingud

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi kinnisasja omandamis- või kasutamiseõigust käsitlevale lepingule reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle territooriumil kinnisasi asub.

2. Maksejõuetuse põhimenetluse algatanud kohtul on pädevus kiita heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamine või muutmine, kui

a) nende lepingute suhtes kohaldatava liikmesriigi õigusega nõutakse, et sellise lepingu võib lõpetada või seda lepingut võib muuta ainult maksejõuetusmenetluse algatanud kohtu heakskiidul, ning

b) asjaomases liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud.

Artikkel 12

Maksesüsteemid ja finantsturud

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi makse- või arveldussüsteemi või finantsturgude poolte õigustele ja kohustustele reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle õigusakte kõnealuse süsteemi või turu suhtes kohaldatakse, ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist.

2. Lõige 1 ei välista väljamaksete või tehingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid asjaomase maksesüsteemi või finantsturu suhtes kohaldatava õiguse alusel.

*Artikkel 13***Töölepingud**

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi töölepingutele ja -suhetele reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle õigusakte kohaldatakse töölepingutele.
2. Selle liikmesriigi kohtutel, kus teise maksejõuetusmenetluse võib algatada, on pädevus kiita heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamine või muutmine, isegi kui asjaomases liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud.

Esimest lõiku kohaldatakse ka asutusele, kes on siseriikliku õiguse kohaselt pädev kiitma heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamise või muutmise.

*Artikkel 14***Tagajärjed registreerimisele kuuluvatele õigustele**

Maksejõuetusmenetluse tagajärjed selliste võlgniku õigustele, mis on seotud kinnisasja, laeva või õhusõidukiga ja mis tuleb avalikus registris registreerida, määratakse kindlaks selle liikmesriigi õigusega, kelle alluvuses registrit peetakse.

*Artikkel 15***Ühtse toimega Euroopa patendid ja ühenduse kaubamärgid**

Käesoleva määruse kohaldamisel võib ühtse toimega Euroopa patendi, ühenduse kaubamärgi või liidu õigusega kehtestatud muu sarnase õiguse küsimust lahendada üksnes artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluses.

*Artikkel 16***Kahjustavad toimingud**

Artikli 7 lõike 2 punkti m ei kohaldata juhul, kui kõiki võlausaldajaid kahjustanud toimingutest kasu saanud isik tõendab, et

- a) kõnealuse toimingu suhtes kohaldatakse menetluse algatanud riigi õiguse asemel mõne teise liikmesriigi õigust, ning
- b) kõnealuse liikmesriigi õiguse alusel ei ole võimalik kõnealust toimingut asjaomases asjas vaidlustada.

*Artikkel 17***Kolmandate isikute kaitse**

Kui võlgnik pärast maksejõuetusmenetluse algatamist võõrandab tasu eest

- a) kinnisasja,
  - b) avalikus registris registreerimisele kuuluva laeva või õhusõiduki või
  - c) väärtpaberid, mille olemasolu eeldab registreerimist õigusaktidega ettenähtud registris,
- reguleerivad seda tegevust selle riigi õigusaktid, kelle territooriumil kinnisasi asub või kelle alluvuses registrit peetakse.

*Artikkel 18***Maksejõuetusmenetluse tagajärjed pooleliolevatele kohtuasjadele või vahekohtumenetlusele**

Maksejõuetusmenetluse tagajärjed sellisele pooleliolevale kohtuasjale või pooleliolevale vahekohtumenetlusele, mille raames käsitletakse võlgniku pankrotivara hulka kuuluvat vara või õigust, reguleeritakse ainuüksi selle liikmesriigi õigusega, kus kohtuasi on pooleli või kus asub vahekohus.

II PEATÜKK

MAKSEJÕUETUSMENETLUSE TUNNUSTAMINE*Artikkel 19***Põhimõte**

1. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsust, mille on teinud artikli 3 kohaselt pädeva liikmesriigi kohus, tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis.

Esimeses lõigus sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui võlgniku suhtes ei saa võlgniku isikut arvesse võttes algatada menetlust teises liikmesriigis.

2. Artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluse tunnustamine ei välista artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluste algatamist mõne teise liikmesriigi kohtus. Viimati nimetatud menetlus on teisene maksejõuetusmenetlus III peatüki tähenduses.

*Artikkel 20***Tunnustamise tagajärjed**

1. Kui käesolevas määruses ei sätestata teisiti, on artikli 3 lõikes 1 osutatud maksejõuetusmenetluse algatamise otsusel teistes liikmesriikides ilma täiendavate formaalsusteta samad tagajärjed nagu menetluse algatanud riigi õiguse alusel, tingimusel et kõnealusel teises liikmesriigis ei ole algatatud artikli 3 lõikes 2 osutatud menetlust.

2. Artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluse tagajärge ei saa teistes liikmesriikides vaidlustada. Võlausaldajate õiguste piiramine eelkõige maksetähtaja pikendamise või maksekohustusest vabastamise osas mõjutab teise liikmesriigi territooriumil asuvat vara ainult selliste võlausaldajate puhul, kes on selleks nõusoleku andnud.

*Artikkel 21***Pankrotihalduri pädevus**

1. Artikli 3 lõike 1 alusel pädeva kohtu poolt nimetatud pankrotihaldur võib kasutada teises liikmesriigis kõiki talle menetluse algatanud riigi õigusega antud õigusi tingimusel, et selles liikmesriigis ei ole algatatud teist maksejõuetusmenetlust ega võetud maksejõuetusmenetluse algatamiseks esitatud avalduse tagamise abinõusid. Artiklite 8 ja 10 kohaselt on pankrotihalduril eelkõige õigus viia võlgniku vara välja sellest liikmesriigist, kus see asub.

2. Artikli 3 lõike 2 alusel pädeva kohtu nimetatud pankrotihaldur võib esitada teises liikmesriigis kohtu kaudu või kohtuväliselt nõude, mille aluseks on vallasasja väljaviimine menetluse algatanud riigist kõnealusel teise liikmesriigi territooriumile pärast maksejõuetusmenetluse algatamist. Pankrotihalduril on õigus võlausaldajate huvides esitada ka tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagiid.

3. Pankrotihaldur peab oma õiguste kasutamisel järgima selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil ta kavatses tegutseda, eelkõige vara realiseerimisega seotud toimingute puhul. Need õigused ei hõlma sunnimeetmeid, välja arvatud juhul, kui need on määranud selle liikmesriigi kohus, ega õigust teha kohtumenetlust või vaidlusi käsitlevaid otsuseid.

*Artikkel 22***Pankrotihalduri nimetamise tõendamine**

Pankrotihalduri nimetamist tõendatakse tema nimetamist käsitleva originaalotsuse tõestatud koopiaga või mõne muu pädeva kohtu antud tõendi abil.

Võib nõuda nende tõendavate dokumentide tõlget selle liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, kelle territooriumil pankrotihaldur kavatses tegutseda. Legaliseerimine või muud sarnased formaalsused ei ole vajalikud.

Artikkel 23

Tagastamine ja arvestamine

1. Võttes arvesse artikleid 8 ja 10, peab võlausaldaja, kelle nõue, mis on seotud võlgnikule kuuluva teise liikmesriigi territooriumil asuva varaga, on pärast artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluse algatamist mis tahes moel, kuid eelkõige sundtäitmise teel, osaliselt või täielikult rahuldatud, tagastama omandatu pankrotihaldurile.
2. Võlausaldajate võrdse kohtlemise tagamiseks saab võlausaldaja, kes on maksejõuetusmenetluse käigus saanud oma nõudest lähtuvalt dividende, teiste menetluste käigus makstavatest dividendidest osa ainult juhul, kui sama järgu või kategooria võlausaldajatele on viimati nimetatud menetluste käigus makstud samaväärseid dividende.

Artikkel 24

Maksejõuetusregistrite loomine

1. Liikmesriigid loovad oma territooriumil ühe või mitu registrit, milles avaldatakse teavet maksejõuetusmenetluste kohta, ning haldavad neid registreid (edaspidi „maksejõuetusregistrid“). See teave avaldatakse võimalikult kiiresti pärast asjaomaste menetluste algatamist.
2. Lõikes 1 osutatud teave tehakse üldsusele kättesaadavaks artiklis 27 sätestatud tingimustel ning see sisaldab järgmisi andmeid (edaspidi „kohustuslik teave“):
  - a) maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäev;
  - b) maksejõuetusmenetluse algatanud kohus ja kohtuasja viitenumber, kui see on olemas;
  - c) A lisas osutatud algatatud maksejõuetusmenetluse liik ning, kui see on asjakohane, sellise menetluse mis tahes asjaomane alaliik, mis on algatatud kooskõlas siseriikliku õigusega;
  - d) kas menetluse algatamise pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1, 2 või 4;
  - e) kui võlgnik on äriühing või juriidiline isik, siis võlgniku nimi, registreerimisnumber, registrijärgne asukoht või, kui see on erinev, postiaadress;
  - f) kui võlgnik on üksikisik, olenemata sellest, kas ta tegeleb iseseisva äri- või kutsetegevusega või mitte, siis võlgniku nimi, registreerimisnumber (kui see on olemas) ja postiaadress, või kui aadress on salastatud, siis võlgniku sünniaeg ja -koht;
  - g) pankrotihalduri nimi, postiaadress või e-posti aadress, juhul kui menetluse raames on nimetatud pankrotihaldur;
  - h) nõuete esitamise tähtaeg (kui see on kindlaks määratud) või viide selle tähtaja arvutamise kriteeriumidele;
  - i) maksejõuetuse põhimenetluse lõpetamise kuupäev (kui see on teada);
  - j) kohus, kellele võib esitada hagi maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vaidlustamiseks kooskõlas artikliga 5 ning, kui see on asjakohane, sellise hagi esitamise tähtaeg või viide selle tähtaja arvutamise kriteeriumidele.
3. Lõige 2 ei takista liikmesriike lisamast oma riiklikesse maksejõuetusregistritesse dokumente või lisateavet, näiteks teavet maksejõuetusega seoses juriidilise isiku juhtide ametist tagandamise kohta.
4. Liikmesriikidel ei ole kohustust lisada maksejõuetusregistritesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute kohta ega teha sellist teavet üldsusele kättesaadavaks kõnealuste registrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu, kui nad artikli 54 kohaselt teatavad teadaolevatele välisriikide võlausaldajatele käesoleva artikli lõike 2 punktis j osutatud asjaoludest.

Kui liikmesriik kasutab esimeses lõigus osutatud võimalust, ei mõjuta maksejõuetusmenetlus nende teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate nõudeid, kes ei ole saanud esimeses lõigus osutatud teavet.

5. Käesoleva määruse kohaselt nendes registrites teabe avaldamisel ei ole muud õiguspõhjust kui see, mis on sätestatud siseriiklikus õiguses ja artikli 55 lõikes 6.

Artikkel 25

Maksejõuetusregistrite omavaheline ühendamine

1. Komisjon kehtestab rakendusaktidega detsentraliseeritud süsteemi maksejõuetusregistrite omavahel ühendamiseks. Kõnealune süsteem hõlmab maksejõuetusregistreid ja Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kui keskset punkti, mille kaudu võimaldatakse üldsusele elektrooniline juurdepääs süsteemis sisalduvale teabele. Süsteemis pakutakse otsinguteenust kõigis liidu institutsioonide ametlikes keeltes, et leida kohustuslikku teavet ning mis tahes muid dokumente või teavet, mis on lisatud maksejõuetusregistritesse, mille liikmesriigid on otsustanud Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavaks teha.

2. Komisjon võtab vastavalt artiklis 87 osutatud menetlusele vastuvõetud rakendusaktidega hiljemalt 26. juuniks 2019 vastu

- a) elektroonilise side ja teabevahetuse meetodite tehnilise spetsifikatsiooni, mis põhineb maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi jaoks väljatöötatud liidese spetsifikatsioonil;
- b) tehnilised meetmed, millega tagatakse teabevahetuse ja teabe levitamise minimaalsed infotehnoloogilised turvastandardid maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemis;
- c) Euroopa e-õiguskeskkonna portaali poolt artiklis 24 osutatud teabe leidmiseks pakutava otsinguteenuse miinimumkriteeriumid;
- d) artiklis 24 osutatud teabe leidmiseks tehtava otsingu tulemuste kuvamise miinimumkriteeriumid;
- e) maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi poolt pakutavate teenuste kättesaadavuse viisid ja tehnilised tingimused ning
- f) sõnastiku, milles antakse ülevaade A lisas loetletud riigisiseste maksejõuetusmenetluste põhijoontest.

Artikkel 26

Maksejõuetusregistrite loomise ja omavahel ühendamise kulud

1. Maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi loomist, haldamist ja edasist arendamist rahastatakse liidu üldeelarvest.

2. Iga liikmesriik kannab kulud, mis on seotud tema riiklike maksejõuetusregistrite loomise ja kohandamisega nii, et neid oleks võimalik ühendada Euroopa e-õiguskeskkonna portaaliga, samuti kulud, mis on seotud nende registrite käitamisega, haldamisega ja hooldamisega. See ei piira võimalust taotleda toetusi, et toetada sellist tegevust liidu rahastamisprogrammide raames.

Artikkel 27

Maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu teabele juurdepääsu tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 24 lõike 2 punktides a–j osutatud kohustuslik teave on tasuta kättesaadav maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu.

2. Käesolev määrus ei takista liikmesriike nõudmast mõistlikku tasu maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu juurdepääsu eest artikli 24 lõikes 3 osutatud dokumentidele või lisateabele.

3. Liikmesriigid võivad anda juurdepääsu kohustuslikule teabele, mis on seotud iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikutega ning iseseisva äri- või kutsetegevusega tegelevate üksikisikutega, kui maksejõuetusmenetlus ei ole kõnealuse tegevusega seotud, juhul kui on täidetud võlgnikuga seotud täiendavad otsingukriteeriumid lisaks artikli 25 lõike 2 punktis c osutatud miinimumkriteeriumidele.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 3 osutatud teabele juurdepääsu andmise tingimuseks on pädevale asutusele esitatud taotlus. Liikmesriigid võivad seada tingimuse, et sellisele teabele juurdepääsu andmisel tuleb kontrollida õiguspärase huvi olemasolu. Taotlejal isik peab saama teabenõude esitada elektrooniliselt standardvormiga Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu. Kui nõutakse õiguspärase huvi olemasolu, peab taotlejal isikul olema lubatud oma taotlust põhjendada asjaomaste dokumentide elektrooniliste koopiatega. Pädev asutus peab andma taotlevale isikule vastuse kolme tööpäeva jooksul.

Taotlejal isik ei ole kohustatud esitama oma taotlust põhjendavate dokumentide tõlkeid ega kandma tõlkega seotud kulusid, mis võivad tekkida pädeval asutusel.

Artikkel 28

Avaldamine teises liikmesriigis

1. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik nõuab, et teade maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse kohta ning asjakohasel juhul pankrotihalduri nimetamise otsuse kohta avaldatakse igas liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, selles liikmesriigis sätestatud avaldamiseeskirjade kohaselt. Kui see on asjakohane, avaldatakse sellises teates nimetatud pankrotihalduri andmed ja see, kas kohaldatakse kohtualluvuse norme artikli 3 lõike 1 või 2 alusel.

2. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võib nõuda lõikes 1 osutatud teabe avaldamist muus liikmesriigis, mida pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik vajalikuks peavad, järgides kõnealuses liikmesriigis kehtivaid avaldamise nõudeid.

Artikkel 29

Registreerimine teise liikmesriigi avalikes registrites

1. Kui selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asub võlgniku tegevuskoht ja see tegevuskoht on kantud kõnealuse liikmesriigi avalikku registrisse, või selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asub võlgnikule kuuluv kinnisasi, on nõutav artiklis 28 osutatud maksejõuetusmenetluse algatamist käsitleva teabe avaldamine kinnistusregistris, äriregistris või mis tahes muus avalikus registris, võtab pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik kõik vajalikud meetmed sellise registreerimise tagamiseks.

2. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võib nõuda sellist registreerimist igas muus liikmesriigis, tingimusel et registreerimine on lubatud selle liikmesriigi õigusega, kus registrit peetakse.

Artikkel 30

Kulud

Artiklites 28 ja 29 sätestatud avaldamise ja registreerimise kulusid käsitletakse menetlusega seotud kuludena.

Artikkel 31

Kohustuse täitmine võlgniku ees

1. Kui liikmesriigis täidetakse kohustus võlgniku ees, kelle suhtes on teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetlus, kuigi oleks pidanud kõnealuse kohustuse täitma selle menetluse pankrotihaldurile, vabaneb kohustuse täitja oma kohustusest, kui ta ei olnud menetluse algamisest teadlik.

2. Kui kohustus täidetakse enne artiklis 28 sätestatud avaldamist, eeldatakse vastupidiste tõendite puudumisel, et kohustuse täitnud isik ei olnud maksejõuetusmenetluse algamisest teadlik. Kui kohustus täidetakse pärast teate avaldamist, eeldatakse vastupidiste tõendite puudumisel, et kohustuse täitnud isik oli maksejõuetusmenetluse algamisest teadlik.

*Artikkel 32***Muude otsuste tunnustamine ja täitmine**

1. Sellise kohtu otsust, kelle otsust menetluse algatamise kohta tunnustatakse vastavalt artiklile 19, mis käsitleb maksejõuetusmenetluse läbiviimist ja lõpetamist või kohtu heakskiidetud kompromisse, tunnustatakse ilma täiendavate formaalsusteta. Sellist otsust täidetakse vastavalt määruse (EL) nr 1215/2012 artiklitele 39–44 ja 47–57.

Esimest löiku kohaldatakse ka otseselt maksejõuetusmenetlusest tuleneva või sellega tihedalt seotud otsuse suhtes isegi juhul, kui selle on teinud mõni teine kohus.

Esimest löiku kohaldatakse ka selliste otsuste suhtes, mis käsitlevad pärast maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist või avalduse tagamiseks võetud abinõusid.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutamata otsuste tunnustamist ja täitmist reguleeritakse määrusega (EL) nr 1215/2012, eeldusel et kõnealune määrus on kohaldatav.

*Artikkel 33***Avalik kord**

Iga liikmesriik võib keelduda teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetluse tunnustamisest või sellise menetluse käigus tehtud otsuse täitmisest, kui tunnustamine või täitmine oleksid selges vastuolus tema avaliku korraga, eelkõige selle aluspõhimõtete ning üksikisiku põhiseaduslike õiguste ja vabadustega.

III PEATÜKK

TEISESED MAKSEJÕUETUSMENETLUSED*Artikkel 34***Menetluse algatamine**

Kui ühe liikmesriigi kohus on algatanud maksejõuetuse põhimenetluse, mida tunnustatakse teises liikmesriigis, võib teise liikmesriigi kohus, kellel on pädevus vastavalt artikli 3 lõikele 2, algatada kooskõlas käesoleva peatüki sätetega teise maksejõuetusmenetluse. Kui maksejõuetuse põhimenetluse algatamiseks nõutakse, et võlgnik on maksejõuetu, ei vaadata võlgniku maksejõuetust üle liikmesriigis, kus võidakse algatada teisene maksejõuetusmenetlus. Teisesel maksejõuetusmenetlusel on tagajärjed üksnes sellisele võlgniku varale, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, kus see menetlus on algatatud.

*Artikkel 35***Kohaldatav õigus**

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse teise maksejõuetusmenetluse suhtes selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil teisene maksejõuetusmenetlus algatakse.

*Artikkel 36***Õigus anda teise maksejõuetusmenetluse vältimiseks kinnitus**

1. Teise maksejõuetusmenetluse algatamise vältimiseks võib maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur anda ühepoolse kinnituse (edaspidi „kinnitus”) seoses selles liikmesriigis asuva varaga, kus teise maksejõuetusmenetluse võib algatada, et ta selle vara või selle vara realiseerimise tulemusel saadud tulu jagamise korral järgib selliseid siseriikliku õiguse kohaseid vara jaotamise õigusi ja eelisõigusi, mis võlausaldajatel oleks olnud juhul, kui teisene maksejõuetusmenetlus oleks kõnealuses liikmesriigis algatatud. Kinnituses täpsustatakse, millistel faktilistel asjaoludel see põhineb, eelkõige asjaomasel liikmesriigis asuva vara väärtuse ja selle realiseerimise võimaluste osas.

2. Kui kooskõlas käesoleva artikliga on antud kinnitus, on lõikes 1 osutatud vara realiseerimisest saadud tulu jaotamise ja võlausaldajate nõuete rahuldamisjärkude suhtes ning nende õiguste suhtes, mis võlausaldajatel on lõikes 1 osutatud vara osas, kohaldatav õigus selle liikmesriigi õigus, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse. Lõikes 1 osutatud vara koosseis määratakse kindlaks kinnituse andmise ajal.
3. Kinnitus antakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, või juhul, kui asjaomases liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, selle koha ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse.
4. Kinnitus antakse kirjalikult. Sellisele kinnitusele kohaldatakse maksejõuetuse põhimenetluse algatanud riigi muid vorminõudeid ja jaotamise heakskiitmise nõudeid, juhul kui need on kehtestatud.
5. Kinnituse peavad heaks kiitma teadaolevad kohalikud võlausaldajad. Kvalifitseeritud häälteenamuse nõudeid ja hääletamiskorda, mis kehtivad restruktureerimiskavade vastuvõtmise suhtes selle liikmesriigi õiguse alusel, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, kohaldatakse ka kinnituse heakskiitmise suhtes. Kui see on siseriiklikus õiguses lubatud, on võlausaldajatel võimalik kasutada hääletamiseks sidevahendeid. Pankrotihaldur teavitab teadaolevaid kohalikke võlausaldajaid antud kinnitusest, selle heakskiitmise nõuetest ja korrast ning kinnituse heakskiitmisest või tagasilükkamisest.
6. Kooskõlas käesoleva artikliga antud ja heaks kiidetud kinnitus on pankrotivara suhtes siduv. Kui algatatakse teisene maksejõuetusmenetlus kooskõlas artiklitega 37 ja 38, annab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldurile üle kogu vara, mille ta on pärast kinnituse andmist viinud selle liikmesriigi territooriumilt välja, või juhul, kui vara on juba realiseeritud, siis sellest saadud tulu.
7. Kui pankrotihaldur on andnud kinnituse, teavitab ta kohalikke võlausaldajaid kavandatavast jaotamisest enne lõikes 1 osutatud vara ja tulu jaotamist. Kui see teave ei ole kooskõlas kinnitusega või kohaldatava õigusega, võib iga kohalik võlausaldaja sellise jaotamise vaidlustada selle liikmesriigi kohtus, kus on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, et taotleda jaotamist kooskõlas kinnituse ja kohaldatava õigusega. Sellisel juhul ei maksta jaotisi välja enne, kui kohus on teinud vaidlustamise suhtes otsuse.
8. Kohalikud võlausaldajad võivad pöörduda selle liikmesriigi kohtusse, kus on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, et nõuda maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurilt mis tahes sobivate abinõude võtmist, mis on kättesaadavad maksejõuetuse põhimenetluse algatanud riigi õiguse kohaselt ja tagavad vastavuse antud kinnitusele.
9. Kohalikud võlausaldajad võivad pöörduda ka selle liikmesriigi kohtusse, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, et nõuda kohtult selliste ajutiste abinõude või kaitseabinõude võtmist, mis taganuks, et pankrotihaldur tegutseb vastavalt antud kinnitusele.
10. Pankrotihaldur vastutab igasuguse kahju eest, mida kohalikud võlausaldajad kannavad seetõttu, et pankrotihaldur ei ole järginud käesolevas artiklis sätestatud kohustusi ega nõudeid.
11. Käesoleva artikli tähenduses loetakse kohalikuks võlausaldajaks asutust, kes on asutatud selles liikmesriigis, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, ning kes on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/94/EÜ⁽¹⁾ alusel kohustatud tagama töötajate töölepingutest või töösuhetest tulenevate rahuldamata nõuete väljamaksmise, kui siseriiklik õigus seda ette näeb.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (ELT L 283, 28.10.2008, lk 36).

*Artikkel 37***Õigus taotleda teisele maksejõuetusmenetluse algatamist**

1. Teisele maksejõuetusmenetluse algatamist võib taotleda
  - a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur;
  - b) mõni teine isik või asutus, kellel on õigus taotleda maksejõuetusmenetluse algatamist selle liikmesriigi õiguse alusel, kelle territooriumil teisele maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse.
2. Kui kinnitus on muutunud siduvaks kooskõlas artikliga 36, tuleb teisele maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus esitada 30 päeva jooksul alates kinnituse heakskiitmise teate saamisest.

*Artikkel 38***Teisele maksejõuetusmenetluse algatamise otsus**

1. Teisele maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse saanud kohus teavitab sellest viivitamata maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurit või käsutusõiguse säilitanud võlgnikku ja annab talle võimaluse esitada avalduse kohta oma seisukoht.
2. Kui maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur on andnud kinnituse kooskõlas artikliga 36, ei algata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohus pankrotihalduri avalduse alusel teisest maksejõuetusmenetlust, kui kohus on veendunud, et kinnitus kaitseb piisavalt kohalike võlausaldajate üldisi huve.
3. Kui on antud luba konkreetse täitemenetluse ajutiseks peatamiseks, et võlgniku ja tema võlausaldajate vahel saaks pidada läbirääkimisi, võib kohus pankrotihalduri või käsutusõiguse säilitanud võlgniku taotluse korral peatada teisele maksejõuetusmenetluse algatamise maksimaalselt kolmeks kuuks, tingimusel et kohalike võlausaldajate huvide kaitseks on võetud sobivad abinõud.

Lõikes 1 osutatud kohus võib anda korralduse võtta abinõusid kohalike võlausaldajate huvide kaitseks, nõudes, et pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik ei kõrvaldaks ega võõrandaks vara, mis asub liikmesriigis, kus asub tema tegevuskoht, välja arvatud juhul, kui seda tehakse tavapärase äritegevuse käigus. Kohus võib anda ka korralduse võtta peatamise ajal tarvitusele muid abinõusid kohalike võlausaldajate huvide kaitseks, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus tsiviilmenetluse siseriiklike normidega.

Kohus lõpetab teisele maksejõuetusmenetluse algatamise peatamise omal algatusel või mis tahes võlausaldaja taotluse korral, juhul kui peatamise ajal on saavutatud kokkulepe esimeses lõigus osutatud läbirääkimistel.

Kohus võib peatamise lõpetada omal algatusel või mis tahes võlausaldaja taotluse korral, kui peatamise jätkumine kahjustab võlausaldaja õigusi, eriti kui läbirääkimised on katkestatud või on ilmnunud, et neid tõenäoliselt ei viida lõpule, või kui pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik on rikkunud keeldu võõrandada või viia oma vara välja selle liikmesriigi territooriumilt, kus asub tema tegevuskoht.

4. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri avalduse alusel võib lõikes 1 osutatud kohus algatada A lisas loetletud liiki maksejõuetusmenetluse, mis on muu kui esialgu nõutud menetluse liik, tingimusel et asjaomast teist liiki menetluse algatamise tingimused on siseriikliku õiguse alusel täidetud ning et see menetlus on kõige asjakohasem, võttes arvesse kohalike võlausaldajate huve ning põhi- ja teisele maksejõuetusmenetluse vahelist sidusust. Kohaldatakse artikli 34 teist lauset.

*Artikkel 39***Teisele maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse kohtulik läbivaatamine**

Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur võib vaidlustada teisele maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse selle liikmesriigi kohtus, kus teisele maksejõuetusmenetlus on algatatud, põhjendusel, et kohus ei ole täitnud artiklis 38 sätestatud tingimusi ja nõudeid.

Artikkel 40

Ettemaksed kulude katteks

Kui selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus teise maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse, peab võlgniku vara täielikult või osaliselt katma menetluskulud, võib kohus sellise taotluse saamisel nõuda, et taotleja teeb kulude katteks ettemakse või esitab asjakohase tagatise.

Artikkel 41

Pankrotihaldurite koostöö ja teabevahetus

1. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur ja sama võlgniku suhtes algatatud teisest maksejõuetusmenetluste pankrotihaldur või -haldurid teevad omavahel koostööd sellisel määral, mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega. Selline koostöö võib toimuda mis tahes vormis, sealhulgas kokkulepete või protokollide sõlmimise kujul.
2. Lõikes 1 osutatud koostöö rakendamiseks pankrotihaldurid
  - a) teavitavad üksteist võimalikult kiiresti kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eelkõige nõuete esitamisel ja kontrollimisel tehtud edusammudest ning kõigist võlgniku päästmiseks või restruktureerimiseks või menetluse lõpetamiseks võetud meetmetest, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;
  - b) uurivad võlgniku restruktureerimise võimalust ja koordineerivad sellise võimaluse olemasolu korral restruktureerimiskava väljatöötamist ja rakendamist;
  - c) koordineerivad võlgniku vara realiseerimist või kasutamist ning äriasjade juhtimist; teise maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur annab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurile aegsasti võimaluse teha ettepanekuid teise maksejõuetusmenetlusega seotud vara realiseerimise või kasutamise kohta.
3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* olukordade suhtes, kus maksejõuetuse põhimenetluses või teiseses maksejõuetusmenetluses või territoriaalses maksejõuetusmenetluses, mis on seotud sama võlgnikuga ja toimuvad samal ajal, säilitab võlgnik oma vara käsutusõiguse.

Artikkel 42

Kohtute koostöö ja teabevahetus

1. Sama võlgnikuga seotud maksejõuetuse põhimenetluse ning territoriaalsete ja teisest maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks teeb kohus, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, koostööd teiste kohtutega, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, ning koostööd tehakse sellisel määral, mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega. Selleks võivad kohtud määrata asjakohasel juhul sõltumatu isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi, tingimusel et see ei ole vastuolus kohaldatavate menetlusnormidega.
2. Lõikes 1 sätestatud koostöö puhul võivad kohtud või lõike 1 kohaselt nende nimel tegutsevad isikud või organid omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi, eeldusel et sellise suhtluse raames austatakse poolte menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet.
3. Lõikes 1 osutatud koostöö võib toimuda kõigi vahendite kaudu, mida kohtud peavad asjakohaseks. Nendeks vahenditeks võivad eelkõige olla
  - a) pankrotihaldurite nimetamise koordineerimine,
  - b) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis,
  - c) võlgniku vara ja äriasjade valitsemise ning järelevalve koordineerimine,
  - d) kohtuistungite korraldamise koordineerimine,
  - e) vajaduse korral protokollide heakskiitmise koordineerimine.

*Artikkel 43***Pankrotihaldurite ja kohtute koostöö ja teabevahetus**

1. Sama võlgniku suhtes algatatud maksejõuetuse põhimenetluse, territoriaalsete ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks teeb

- a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet iga kohtuga, kellele on esitatud teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud;
- b) territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet kohtuga, kellele on esitatud maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud, ning
- c) territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet kohtuga, kellele on esitatud teise territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud,

ulatuses, mil koostöö ja teabevahetus on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega ega tekita huvide konflikti.

2. Lõikes 1 osutatud koostööd võib teha igasuguste asjakohaste vahendite, näiteks artikli 42 lõikes 3 sätestatud vahendite kaudu.

*Artikkel 44***Koostöö ja teabevahetuse kulud**

Artiklites 42 ja 43 sätestatud nõuded ei tohi kaasa tuua olukorda, kus kohtud nõuavad üksteiselt koostöö ja teabevahetuse kulude tasumist.

*Artikkel 45***Võlausaldaja õiguste teostamine**

1. Võlausaldaja võib oma nõude esitada maksejõuetuse põhimenetluses ja kõigis teistes maksejõuetusmenetlustes.

2. Maksejõuetuse põhimenetluse ja teiseste maksejõuetusmenetluste pankrotihaldurid esitavad teistes menetlustes nõuded, mis on juba esitatud nende menetluste käigus, mille jaoks neid ametisse nimetati, tingimusel et seda tehakse viimasena nimetatud menetluse võlausaldajate huvides, võttes arvesse võlausaldajate õigust olla nõude esitamise vastu või võtta nõue tagasi, kui kohaldatav õigus seda ette näeb.

3. Maksejõuetuse põhimenetluse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihalduril on võlausaldajatega võrdne õigus osaleda teistes menetlustes ning eelkõige võlausaldajate koosolekutel.

*Artikkel 46***Vara realiseerimise protsessi peatamine**

1. Teisese maksejõuetusmenetluse algatanud kohus peatab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral vara realiseerimise osaliselt või täielikult. Sel juhul võib ta nõuda, et maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur rakendaks asjakohaseid abinõusid teisese maksejõuetusmenetluse võlausaldajate ja teatavate võlausaldajate rühmade huvide kaitseks. Pankrotihalduri taotluse võib tagasi lükata ainult juhul, kui on ilmselge, et maksejõuetuse põhimenetluse võlausaldajad ei ole sellest huvitatud. Vara realiseerimist võib peatada kuni kolmeks kuuks. Seda võib pikendada või uuendada samaks ajavahemikuks.

2. Lõikes 1 osutatud kohus lõpetab vara realiseerimise protsessi peatamise
  - a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral,
  - b) omal algatusel, võlausaldaja taotluse korral või teise maksejõuetusmenetluse pankrotihalduri taotluse korral, kui peatamist ei saa enam pidada põhjendatuks, võttes eelkõige arvesse maksejõuetuse põhimenetluse või teiste maksejõuetusmenetluste võlausaldajate huve.

Artikkel 47

Pankrotihalduri õigus esitada restruktureerimiskavasid

1. Kui teise maksejõuetusmenetluse algatanud liikmesriigi õiguse kohaselt on lubatud sellised menetlused lõpetada restruktureerimiskava, kompromissi või muu samalaadse meetme abil ilma likvideerimiseta, on maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduril õigus teha kooskõlas asjaomase liikmesriigi menetlusega ettepanek sellise meetme võtmiseks.

2. Lõikes 1 osutatud ja teise maksejõuetusmenetluse käigus kavandatavatest meetmetest tulenev võlausaldajate õiguste piiramine, näiteks maksetähtaja pikendamine või maksekohustusest vabastamine, ei tohi kõigi huvitatud võlausaldajate nõusolekuta mõjutada võlgniku vara, mis ei ole asjaomase menetlusega hõlmatud.

Artikkel 48

Maksejõuetusmenetluse lõpetamise tagajärjed

1. Ilma et see piiraks artikli 49 kohaldamist, ei takista maksejõuetusmenetluse lõpetamine samal ajal sama võlgniku suhtes poolleilolevate muude maksejõuetusmenetluste jätkamist.

2. Kui juriidilise isiku või äriühingu suhtes tema registrijärgse asukoha liikmesriigis algatud maksejõuetusmenetlus viiks juriidilise isiku või äriühingu likvideerimiseni, ei lõpetata asjaomast juriidilist isikut või äriühingut enne, kui sama võlgniku suhtes algatud muu maksejõuetusmenetlus on lõpetatud või kui sellise menetluse pankrotihaldur või -haldurid on lõpetamiseks andnud nõusoleku.

Artikkel 49

Teiseses maksejõuetusmenetluses järelejäänud vara

Kui teise maksejõuetusmenetlusega hõlmatud vara realiseerimisega on võimalik täita kõik selle menetluse raames vastuvõetud nõuded, annab selles menetluses nimetatud pankrotihaldur viivitamata kogu ülejäänud vara üle maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurile.

Artikkel 50

Maksejõuetuse põhimenetluse hilisem algatamine

Kui artikli 3 lõikes 1 osutatud menetlus algatakse pärast artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluse algatamist mõnes teises liikmesriigis, kohaldatakse esimese menetluse suhtes artikleid 41, 45, 46, 47 ja 49 niivõrd, kui menetluse käik seda võimaldab.

Artikkel 51

Teise maksejõuetusmenetluse muutmine

1. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral võib selle liikmesriigi kohus, kus on algatud teisene maksejõuetusmenetlus, anda korralduse muuta teisene maksejõuetusmenetlus A lisas loetletud muud liiki maksejõuetusmenetluseks, tingimusel et täidetud on siseriikliku õigusega ette nähtud tingimused kõnealuse teist liiki maksejõuetusmenetluse algatamiseks ning et kõnealune teist liiki maksejõuetusmenetlus on kõige asjakohasem kohalike võlausaldajate huvide ning maksejõuetuse põhimenetluse ja teise maksejõuetusmenetluse vahelise siduse seisukohast.

2. Lõikes 1 osutatud taotluse kaalumisel võib kohus nõuda teavet mõlema menetlusega seotud pankrotihaldurilt.

Artikkel 52

Hagi tagamise abinõud

Kui liikmesriigi artikli 3 lõike 1 alusel pädev kohus nimetab võlgniku vara säilitamiseks ajutise halduri, on kõnealusel halduril õigus taotleda võlgniku teises liikmesriigis asuva vara tagamiseks ja säilitamiseks kõnealuse liikmesriigi õigusega ettenähtud abinõusid maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamise ja menetluse algatamise otsuse vastuvõtmise vahelisel ajal.

IV PEATÜKK

VÕLAUSALDAJATE TEAVITAMINE JA NENDE NÕUETE ESITAMINE

Artikkel 53

Nõuete esitamise õigus

Iga teises liikmesriigis asuv võlausaldaja võib esitada maksejõuetusmenetluses nõudeid menetluse algatanud riigi õiguses lubatud viisil. Ainult nõuete esitamise eesmärgil ei ole kohustust lasta end esindada advokaadil või mõnel muul õigusala esindajal.

Artikkel 54

Võlausaldajate teavitamise kohustus

1. Kohe pärast maksejõuetusmenetluse algatamist liikmesriigis peab selle liikmesriigi pädev kohus või kõnealuse kohtu nimetatud pankrotihaldur teavitama teadaolevaid teistes liikmesriikides asuvaid võlausaldajaid.
2. Lõikes 1 osutatud teave, mis esitatakse individuaalse teatena, hõlmab eelkõige tähtaegu ja nendega seoses sätestatud karistusi, organit või asutust, kellel on õigus esitada nõudeid vastu võtta, ning muid ettenähtud meetmeid. Peale selle märgitakse teatistes, kas võlausaldajad, kelle nõuded rahuldatakse eelisjärjekorras või on tagatud asjaõigustega, peavad samuti esitama oma nõuded. Teatisele tuleb lisada artiklis 55 osutatud nõuete esitamise standardvormi koopia või teave selle kohta, kust seda vormi saada.
3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud teave esitatakse teatise standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88. Kõnealune vorm avaldatakse Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis ning selle pealkiri on kõikides liidu institutsioonide ametlikes keeltes „Maksejõuetusmenetluse teatis”. Vorm edastatakse menetluse algatanud riigi ametlikus keeles või, kui selles liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis selle koht ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus on algatatud maksejõuetusmenetlus, või mõnes muus keeles, mille kõnealune riik on märkinud talle vastuvõetava keelena kooskõlas artikli 55 lõikega 5, juhul kui võib eeldada, et teistes liikmesriikides asuvad võlausaldajad saavad sellest keelest paremini aru.
4. Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute maksejõuetusmenetlustes ei ole käesolevas artiklis osutatud standardvormi kasutamine kohustuslik, kui võlausaldajad ei pea selleks, et nende nõudeid menetluses arvesse võetaks, nõudeid esitama.

Artikkel 55

Nõuete esitamise menetlus

1. Iga teises liikmesriigis asuv võlausaldaja võib esitada oma nõude nõuete esitamise standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88. Vorm kannab kõikides liidu institutsioonide ametlikes keeltes pealkirja „Nõuete esitamine”.

2. Lõikes 1 osutatud nõuete esitamise standardvorm sisaldab järgmist teavet:
- lõikes 1 osutatud teises liikmesriigis asuva võlausaldaja nimi, postiaadress, e-posti aadress (kui see on olemas), isikukood (kui see on olemas) ja pangarekviisiidid;
  - nõude suurus, täpsustades põhiosa ja, kui see on asjakohane, intressid ning nõude tekkimise kuupäeva ning kuupäeva, mil see kuulus tasumisele, kui nimetatud kuupäevad on erinevad;
  - intresside nõudmise korral intressimäär, kas intress on õiguslikku või lepingulist laadi, ajavahemik, mille eest intresse nõutakse, ning kapitaliseeritud intresside summa;
  - kui nõutakse kulude katmist, mis tekkisid nõuet esitades enne menetluse algatamist, siis nende kulude suurus ja üksikasjad;
  - nõude laad;
  - kas taotletakse eesõigusnõudega võlausaldaja staatust ja sellise taotluse alus;
  - kas nõue on tagatud asjaõiguse või omandireservatsiooniga ja kui on, siis milline vara on sellise tagatisega hõlmatud, tagatise andmise kuupäev, ning kui tagatis on registreeritud, registreerimisnumber, ning
  - kas taotletakse tasaarvestust ning kui see on nii, siis vastastikuste nõuete suurus maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäeval, nende nõuete tekkimise kuupäev ja summa, millest on taotletav tasaarvestus maha arvatud.

Nõuete esitamise standardvormile tuleb lisada tõendavate dokumentide koopiaid.

3. Nõuete esitamise standardvormil märgitakse, et teabe esitamine lõike 2 punktis a osutatud võlausaldaja pangarekviiside ja isikukoodi kohta ei ole kohustuslik.

4. Kui võlausaldaja esitab oma nõude muul viisil kui lõikes 1 osutatud standardvormil, peab tema nõue sisaldama lõikes 2 osutatud teavet.

5. Nõudeid võib esitada igas liidu institutsioonide ametlikus keeles. Kohus, pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võivad võlausaldajalt nõuda tõlget menetluse algatanud riigi ametlikus keeles või, kui asjaomases liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, selle koha ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus maksejõuetusmenetlus on algatatud, või muus keeles, mille kõnealune riik on märkinud talle vastuvõetava keelena. Iga liikmesriik märgib, kas talle on nõuete esitamise keelena vastuvõetav mõni liidu institutsioonide ametlik keel, mis ei ole tema enda ametlik keel.

6. Nõuded tuleb esitada menetluse algatanud riigi õigusaktides kindlaks määratud tähtaja jooksul. Teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate puhul on see tähtaeg vähemalt 30 päeva pärast maksejõuetusmenetluse algatamise teate avaldamist selle algatamise riigi maksejõuetusregistris. Kui liikmesriik tugineb artikli 24 lõikele 4, ei tohi see tähtaeg olla lühem kui 30 päeva pärast seda, kui võlausaldajat on artikli 54 kohaselt teavitatud.

7. Kui kohtul, pankrotihalduril või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnikul on kahtlusi käesoleva artikliga kooskõlas esitatud nõude osas, annab ta võlausaldajale võimaluse esitada nõude olemasolu ja selle suuruse kohta lisatõendeid.

V PEATÜKK

KONTSERNI LIIKMETE MAKSEJÕUETUSMENETLUSED

1. JAGU

Koostöö ja teabevahetus

Artikkel 56

Pankrotihaldurite koostöö ja teabevahetus

1. Kui maksejõuetusmenetlusega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kontserni ühe liikme suhtes algatatud menetluses nimetatud pankrotihaldur koostööd sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes nimetatud

pankrotihalduritega, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane nende menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamise seisukohast, on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate normidega ega tekita huvide konflikti. See koostöö võib toimuda mis tahes vormis, sealhulgas kokkulepete või protokollide sõlmimise kujul.

2. Lõikes 1 osutatud koostöö rakendamiseks pankrotihaldurid

- a) teavitavad üksteist võimalikult kiiresti kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;
- b) kaaluvad, kas on võimalusi koordineerida maksejõuetusmenetlustega hõlmatud kontserniliikmete äriasjade juhtimist ja järelevalvet, ning kui see on võimalik, siis teevad seda;
- c) kaaluvad, kas on võimalusi maksejõuetusmenetluses olevate kontserniliikmete restruktureerimiseks, ning kui see on võimalik, koordineerivad kooskõlastatud restruktureerimiskava ettepaneku tegemist ja sellealaseid läbirääkimisi.

Punktide b ja c kohaldamisel võivad kõik või mõned lõikes 1 osutatud pankrotihaldurid leppida kokku lisavolituste andmises ühes menetluses nimetatud pankrotihaldurile, kui selline kokkulepe on kohaldatavate menetlusnormidega lubatud. Samuti võivad nad kokku leppida omavahel teatavate ülesannete jagamises, kui selline ülesannete jagamine on kohaldatavate menetlusnormidega lubatud.

Artikkel 57

Kohtute koostöö ja teabevahetus

1. Kui maksejõuetusmenetlusega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kohus, kes on algatanud sellise maksejõuetusmenetluse, koostööd kõigi teiste kohtutega, kellele on esitatud avaldus algatada maksejõuetusmenetlus teiste sama kontserni liikmete suhtes või kes on sellise menetluse algatanud, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamise seisukohast, on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega ega tekita huvide konflikti. Selleks võivad kohtud nimetada asjakohasel juhul sõltumatu isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi, tingimusel et see ei ole vastuolus kohaldatavate normidega.

2. Lõikes 1 sätestatud koostöö rakendamisel võivad kohtud või lõike 1 kohaselt nende nimel tegutsev isik või organ omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi, eeldusel et sellise suhtluse raames austatakse menetlusosaliste menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet.

3. Lõikes 1 osutatud koostöö võib toimuda mis tahes viisil, mida kohtud peavad asjakohaseks. Eelkõige võib koostöö hõlmata järgmist:

- a) pankrotihaldurite nimetamise koordineerimine;
- b) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis;
- c) kontserni liikmete vara ja äriasjade valitsemise ning järelevalve koordineerimine;
- d) kohtuistungite korraldamise koordineerimine;
- e) vajaduse korral protokollide heakskiitmise koordineerimine.

Artikkel 58

Pankrotihaldurite ja kohtute koostöö ja teabevahetus

Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur

- a) teeb koostööd ja vahetab teavet iga kohtuga, kellele on esitatud menetluse algatamise avaldus mõne teise sama kontserni liikme suhtes või kes on sellise menetluse algatanud; ning
- b) võib taotleda teistelt kohtutelt teavet kontserni mõne teise liikme suhtes algatatud menetluste kohta või paluda abi seoses menetlusega, milles raames ta on nimetatud,

tehes seda ulatuses, kus selline koostöö ja teabevahetus on asjakohane menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks, ei tekita huvide konflikti ning on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega.

*Artikkel 59***Koostöö ja teabevahetuse kulud kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes**

Artiklites 56–60 sätestatud koostöö ja teabevahetuse kulud, mida pankrotihaldur või kohus on kandnud, käsitatakse menetluskuludena.

*Artikkel 60***Pankrotihalduri volitused kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes**

1. Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur võib ulatuses, mis on asjakohane menetluse tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks

- a) olla ära kuulatud sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes;
- b) taotleda vara realiseerimisega seotud meetmete kohaldamise peatamist sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes, tingimusel et
  - i) kõigi või teatavate kontserniliikmete puhul, kelle suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, on esitatud artikli 56 lõike 2 punkti c kohane restruktureerimiskava ja see tagab head võimalused edu saavutamiseks;
  - ii) selline peatamine on vajalik restruktureerimiskava nõuetekohase rakendamise tagamiseks;
  - iii) restruktureerimiskava toob kasu võlausaldajatele menetluste raames, mille puhul peatamist taotletakse, ning
  - iv) käesoleva peatüki 2. jaos kohast koordineerimist ei kohaldata maksejõuetusmenetluse suhtes, mille raames käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pankrotihaldur on nimetatud, ega menetluse suhtes, mille kohta on esitatud peatamistaotlus;
- c) taotleda artikli 61 kohase kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist.

2. Lõike 1 punktis b osutatud menetluse algatanud kohus peatab menetluses vara realiseerimisega seonduva iga meetme täielikult või osaliselt, kui ta leiab, et lõike 1 punktis b osutatud tingimused on täidetud.

Enne kui kohus annab korralduse meede peatada, kuulab ta ära selle menetluse pankrotihalduri, mille raames peatamist taotletakse. Meetme võib peatada mis tahes maksimaalselt kolme kuu pikkuseks ajavahemikuks, mida kohus peab asjakohaseks ning mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega.

Menetluse peatamise korralduse teinud kohus võib nõuda, et lõikes 1 osutatud pankrotihaldur võtaks siseriikliku õigusega ette nähtud sobivaid meetmeid menetluses osalevate võlausaldajate huvide kaitseks.

Kohus võib pikendada peatamise kestust sellise täiendava ajavahemiku või selliste täiendavate ajavahemike võrra, mis on tema hinnangul asjakohased ja kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega, tingimusel et lõike 1 punkti b alapunktides ii–iv osutatud tingimused on jätkuvalt täidetud ning peatamise kogukestus (esialgne ajavahemik koos pikendamistega) ei ole pikem kui kuus kuud.

*2. JAGU***Koordineerimine**

1. alajagu

Menetlus*Artikkel 61***Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus**

1. Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur võib taotleda kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist igas kohtus, kellele kontserni liikme maksejõuetusmenetlus allub.

2. Lõikes 1 osutatud avaldus esitatakse selle riigi õiguses sätestatud tingimustel, mida kohaldatakse menetlusele, mille raames pankrotihaldur on nimetatud.
3. Lõikes 1 osutatud avaldusele lisatakse
  - a) ettepanek selle kohta, milline isik nimetada kontserni koordinaatoriks (edaspidi „koordinaator“), tema sobivuse üksikasjad vastavalt artiklile 71, tema kvalifikatsioon ja kirjalik nõusolek hakata täitma koordinaatori ülesandeid;
  - b) ülevaade kavandatavast kontserni tasandi koordineerimismenetlusest ja eelkõige põhjendused selle kohta, miks on täidetud artikli 63 lõikes 1 sätestatud tingimused;
  - c) loetelu kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes nimetatud pankrotihalduritest ja, kui see on asjakohane, asjaomaste menetlustega seotud kohtutest ja pädevatest asutustest;
  - d) ülevaade kavandatava kontserni tasandi koordineerimismenetluse hinnangulistest kuludest ja iga kontserni liikme poolt nendes kantavast osast.

Artikkel 62

Prioriteetsuse reegel

Ilma et see piiraks artikli 66 kohaldamist, kui kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist taotletakse eri liikmesriikide kohtutes, loobuvad ülejäänud kohtud oma pädevusest selle kohtu kasuks, kelle poole pöörduiti esimesena.

Artikkel 63

Teade kohtult, kelle poole pöörduiti

1. Kohus, kellele on esitatud kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus, teatab võimalikult kiiresti sellise avalduse saamisest ja soovitatud koordinaatorist neile pankrotihalduritele, kes on nimetatud kontserni liikme suhtes algatatud menetluse raames, nagu on osutatud artikli 61 lõike 3 punktis c osutatud avalduses, kui kohus on veendunud, et
  - a) sellise menetluse algatamine on asjakohane kontserni eri liikmete maksejõuetusmenetluse tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks;
  - b) ühegi kontserni liikme võlausaldajat, kes peaks eeldatavalt kõnealuses menetluses osalema, ei sea asjaomase liikme sellesse menetlusse kaasamine finantsiliselt ebasoodsamasse olukorda, ning
  - c) soovitatud koordinaator vastab artiklis 71 sätestatud nõuetele.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teade sisaldab artikli 61 lõike 3 punktides a–d osutatud elementide loetelu.
3. Lõikes 1 osutatud teade saadetakse väljastustega tähtkirjaga.
4. Kohus, kelle poole pöörduiti, annab asjaomastele pankrotihalduritele võimaluse esitada oma seisukoht.

Artikkel 64

Pankrotihaldurite vastuväited

1. Igale kontserni liikmele nimetatud pankrotihaldur võib esitada vastuväiteid
  - a) selle maksejõuetusmenetluse, mille raames ta on nimetatud, kaasamise suhtes kontserni tasandi koordineerimismenetlusse, või
  - b) koordinaatorina soovitatud isiku suhtes.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohased vastuväited esitatakse artiklis 63 osutatud kohtule 30 päeva jooksul pärast seda, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pankrotihaldur on kätte saanud teate kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avalduse kohta.

Vastuväite võib esitada standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88.

3. Enne kui pankrotihaldur otsustab kooskõlas lõike 1 punktiga a, kas osaleda koordineerimises või mitte, peab ta saama heakskiidu, mis võib olla nõutav selle menetluse algatanud riigi õiguse kohaselt, mille raames ta on nimetatud.

Artikkel 65

Kontserni tasandi koordineerimismenetluse kaasamise suhtes esitatud vastuväite tagajärjed

1. Kui pankrotihaldur on esitanud vastuväite nende menetluste, mille raames ta on nimetatud, kontserni tasandi koordineerimismenetluse kaasamise suhtes, siis neid menetlusi kontserni tasandi koordineerimismenetluse ei kaasata.
2. Artiklis 68 osutatud kohtu või koordinaatori volitustel, mis tulenevad kõnealustest menetlustest, ei ole selle liikme üle mõju ning need ei too selle liikme jaoks kaasa kulusid.

Artikkel 66

Kohtu valimine kontserni tasandi koordineerimismenetluse jaoks

1. Kui vähemalt kaks kolmandikku kontserni liikmete suhtes algatatud maksejõuetusmenetlustes nimetatud pankrotihalduritest on kokku leppinud, et kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamiseks on kõige asjakohasem teise liikmesriigi pädev kohus, on sellel kohtul ainupädevus.
2. Kohus valitakse ühisel kokkuleppel kirjalikult või selle valik tõendatakse kirjalikult. Kohut võib valida selle hetkeni, kui algatatakse kontserni tasandi koordineerimismenetlus kooskõlas artikliga 68.
3. Iga muu kohus kui kohus, kelle poole on lõike 1 alusel pöördutud, loobub oma pädevusest selle kohtu kasuks.
4. Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus esitatakse kohtule, milles on kokku lepitud kooskõlas artikliga 61.

Artikkel 67

Soovitatud koordinaatori suhtes esitatud vastuväite tagajärjed

Kui koordinaatorina soovitatud isiku nimetamise suhtes esitab vastuväite pankrotihaldur, kes aga ei esita vastuväidet selle suhtes, et kontserni liige, kelle suhtes algatatud menetluse raames on asjaomane pankrotihaldur nimetatud, kaasatakse kontserni tasandi koordineerimismenetlustesse, võib kohus hoiduda selle isiku nimetamisest koordinaatoriks ja paluda vastuväite esitanud pankrotihalduril esitada uus taotlus kooskõlas artikli 61 lõikega 3.

Artikkel 68

Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise otsus

1. Pärast artikli 64 lõikes 2 osutatud tähtaja möödumist võib kohus algatada kontserni tasandi koordineerimismenetluse, kui ta on veendunud, et artikli 63 lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud. Sellisel juhul kohus
  - a) nimetab ametisse koordinaatori,
  - b) teeb otsuse koordineerimise struktuuri kohta ning
  - c) teeb otsuse hinnanguliste kulude ja kontserni liikmete poolt kantava osa kohta.
2. Otsus kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise kohta tehakse teatavaks menetluses osalevatele pankrotihalduritele ja koordinaatorile.

*Artikkel 69***Pankrotihaldurite järgnevad otsused menetluses osaleda**

1. Kooskõlas oma siseriikliku õigusega võib iga pankrotihaldur pärast seda, kui kohus on teinud artiklis 68 osutatud otsuse, esitada taotluse selle menetluse kaasamiseks, mille raames ta on nimetatud, kui
  - a) on esitatud vastuväide maksejõuetusmenetluse kaasamise suhtes kontserni tasandi koordineerimismenetluse või
  - b) kontserni liikme suhtes algatati maksejõuetusmenetlus pärast seda, kui kohus algatas kontserni tasandi koordineerimismenetluse.
2. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, võib koordinaator sellise taotlusega ühineda pärast asjaomaste pankrotihalduritega konsulteerimist, kui
  - a) ta on veendunud, et võttes arvesse seda, millisesse etappi on kontserni tasandi koordineerimismenetlus jõudnud taotluse esitamise ajaks, on täidetud artikli 63 lõike 1 punktides a ja b sätestatud kriteeriumid, või
  - b) kõik menetlusega seotud pankrotihaldurid on sellega nõus oma siseriikliku õigusega ette nähtud tingimuste kohaselt.
3. Koordinaator teavitab kohust ja osalevaid pankrotihaldureid oma lõike 2 kohasest otsusest ja selle põhjendustest.
4. Iga osalev pankrotihaldur ja iga pankrotihaldur, kelle taotlus olla kaasatud kontserni tasandi koordineerimismenetlusesse lükati tagasi, võib vaidlustada lõikes 2 osutatud otsuse kooskõlas selle liikmesriigi õiguses sätestatud menetlusega, kus algatati kontserni tasandi koordineerimismenetlus.

*Artikkel 70***Soovitused ja kontserni tasandi koordineerimiskava**

1. Maksejõuetusmenetluste korraldamisel võtavad pankrotihaldurid arvesse koordinaatori soovitusi ja artikli 72 lõikes 1 osutatud kontserni tasandi koordineerimiskava sisu.
2. Pankrotihaldur ei ole kohustatud koordinaatori soovitusi ega kontserni tasandi koordineerimiskava tervikuna või osaliselt järgima.

Kui ta ei järgi koordinaatori soovitusi ega kontserni tasandi koordineerimiskava, põhjendab ta seda neile isikutele või ametitele, kellele ta oma siseriikliku õiguse kohaselt peab aru andma, ja koordinaatorile.

2. alajagu

Üldsätted*Artikkel 71***Koordinaator**

1. Koordinaator on isik, kellel on liikmesriigi õiguse kohaselt õigus tegutseda pankrotihaldurina.
2. Koordinaator ei tohi olla üks pankrotihalduritest, kes on nimetatud mis tahes kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluse raames, ning tal ei tohi olla huvide konflikti kontserni liikmete, nende võlausaldajate ja teistele kontserni liikmetele nimetatud pankrotihalduritega.

*Artikkel 72***Koordinaatori ülesanded ja õigused**

1. Koordinaator
  - a) koostab ja sõnastab soovitused maksejõuetusmenetluse koordineeritud korraldamise kohta;
  - b) esitab kontserni tasandi koordineerimiskava, milles on nimetatud, kirjeldatud ja soovitatud kõik meetmed, mis on vajalikud kontserni liikmete maksejõuetuse ühtseks lahendamiseks. Eelkõige võib kava sisaldada ettepanekuid järgmise kohta:

- i) meetmed, mis on vajalikud kontserni või mõne selle osa majandusliku suutlikkuse ja rahandusliku usaldatavuse taastamiseks;
  - ii) kontsernisiseste vaidluste lahendamine seoses kontsernisiseste tehingutega ja tagasivõitmise hagidega;
  - iii) kontserni maksejõuetute liikmete pankrotihaldurite vahelised kokkulepped.
2. Samuti võib koordinaator
- a) olla kontserni mis tahes liikme suhtes algatatud menetluste raames ära kuulatud ja neis osaleda, eelkõige võttes osa võlausaldajate koosolekuteist;
  - b) vahendada kontserni liikmete kahe või enama pankrotihalduri vahelisi vaidlusi;
  - c) tutvustada ja selgitada oma kontserni tasandi koordineerimiskava neile isikutele või ametitele, kellele ta oma siseriikliku õiguse kohaselt peab aru andma;
  - d) nõuda kõigilt pankrotihaldurilt teavet iga kontserni liikme kohta, kui see teave on või võib olla kasulik menetluste koordineerimiseks vajalike strateegiate ja meetmete väljatöötamisel ning sõnastamisel, ning
  - e) taotleda kuni kuueks kuuks kontserni mis tahes liikme suhtes algatatud menetluste peatamist, tingimusel et selline peatamine on vajalik koordineerimiskava nõuetekohaseks rakendamiseks ja see oleks kasulik selles menetluses osalevatele võlausaldajatele, mille raames peatamist taotletakse, või taotleda mis tahes olemasoleva peatamise lõpetamist. Selline taotlus esitatakse kohtule, kes algatas menetluse, mille puhul peatamist taotletakse.
3. Lõike 1 punktis b osutatud kava ei tohi sisaldada soovitusi menetluste või pankrotivara konsolideerimise kohta.
4. Käesolevas artiklis määratletud koordinaatori ülesanded ja õigused ei laiene ühelegi kontserni liikmele, kes kontserni tasandi koordineerimismenetluses ei osale.
5. Koordinaator täidab oma kohustusi sõltumatult ja piisava hoolega.
6. Kui koordinaator leiab, et tema ülesannete täitmine nõuab kulude märkimisväärset suurendamist võrreldes artikli 61 lõike 3 punktis d osutatud hinnanguliste kuludega ning igal juhul siis, kui kulud ületavad kuluprognooosi 10 % võrra,
- a) teavitab koordinaator sellest viivitamata osalevaid pankrotihaldureid ja
  - b) taotleb kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohtult eelnevat nõusolekut.

Artikkel 73

Keeled

1. Koordinaator suhtleb kontserni osaleva liikme pankrotihalduriga temaga kokkulepitud keeles või kokkuleppe puudumise korral liidu institutsioonide või kontserni selle liikme suhtes menetluse algatanud kohtu ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.
2. Koordinaator suhtleb kohtuga selle kohtu ametlikus keeles.

Artikkel 74

Koostöö pankrotihaldurite ja koordinaatori vahel

1. Kontserni liikmetele nimetatud pankrotihaldurid ja koordinaator teevad omavahel koostööd sellisel määral, mis ei ole vastuolus kohaldatavate menetlusnormidega.
2. Eelkõige edastavad pankrotihaldurid igasuguse teabe, mis on asjakohane koordinaatori ülesannete täitmiseks.

*Artikkel 75***Koordinaatori tagasikutsumine**

Kohus kutsub koordinaatori omal algatusel või kontserni osaleva liikme pankrotihalduri taotluse korral tagasi, kui

- a) koordinaatori tegevus kahjustab kontserni osaleva liikme võlausaldajaid või
- b) koordinaator ei täida käesoleva peatüki kohaseid kohustusi.

*Artikkel 76***Käsitlusõiguse säilitanud võlgnik**

Käesolevas peatükis kohaldatakse pankrotihalduri suhtes kohaldatavaid sätteid asjakohasel juhul ka käsitlusõiguse säilitanud võlgniku suhtes.

*Artikkel 77***Kulud ja nende jaotamine**

1. Koordinaatori tasu peab olema piisav, proportsionaalne täidetavate ülesannete suhtes ja kajastama mõistlikke kulusi.
2. Pärast oma ülesannete täitmist koostab koordinaator kulude lõpparuande ja iga liikme poolt tasutava osa ning esitab selle aruande igale osalevale pankrotihaldurile ja koordineerimismenetluse algatanud kohtule.
3. Kui pankrotihaldurid ei esita vastuväiteid 30 päeva jooksul alates lõikes 2 osutatud aruande kättesaamisest, loetakse kulud ja iga liikme poolt tasutav osa kokkulepituks. Aruanne esitatakse kinnitamiseks koordineerimismenetluse algatanud kohtule.
4. Vastuväite korral teeb kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohus koordinaatori või iga osaleva pankrotihalduri taotluse korral otsuse kulude ja iga liikme poolt tasutava osa kohta kooskõlas käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidega ning võttes arvesse artikli 68 lõikes 1 ja asjakohasel juhul artikli 72 lõikes 6 osutatud kulude hindamist.
5. Iga osalev pankrotihaldur võib vaidlustada lõikes 4 osutatud otsuse kooskõlas selle liikmesriigi õiguses sätestatud menetlusega, kus algatati kontserni tasandi koordineerimismenetlus.

VI PEATÜKK

ANDMEKAITSE

*Artikkel 78***Andmekaitse**

1. Käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes liikmesriikides kohaldatakse direktiivi 95/46/EÜ rakendavaid siseriiklikke sätteid, tingimusel et see ei puuduta kõnealuse direktiivi artikli 3 lõikes 2 osutatud töötlemistoiminguid.
2. Komisjoni poolt käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 45/2001.

*Artikkel 79***Liikmesriikide vastutus seoses isikuandmete töötlemisega riiklikes maksejõuetusregistrites**

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile füüsilise või juriidilise isiku, riigiasutuse, -ameti või muu organi nime, kes on siseriikliku õigusega määratud täitma vastutava töötleja ülesandeid kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktiga d, eesmärgiga avaldada need nimed Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis.

2. Liikmesriigid tagavad selliste tehniliste meetmete rakendamise, mis tagavad isikuandmete töötlemise turvalisuse artiklis 24 osutatud riiklikes maksejõuetusregistrites.
3. Liikmesriigid peavad kontrollima, et kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktiga d siseriikliku õiguse alusel määratud vastutav töötleja tagab vastavuse andmete kvaliteedi põhimõtetele, eelkõige riiklikes maksejõuetusregistrites hoitavate andmete õigsuse ja ajakohasuse.
4. Liikmesriigid vastutavad kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ andmete kogumise ja säilitamise eest riiklikes andmebaasides ning otsuste eest, millega tehakse sellised andmed kättesaadavaks omavahel ühendatud ja Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavates maksejõuetusregistrites.
5. Osana teabest, mis tuleks esitada andmesubjektidele, et nad saaksid kasutada oma õigusi, eelkõige õigust andmete kustutamisele, teavitavad liikmesriigid andmesubjekte sellest, millise ajavahemiku jooksul on maksejõuetusregistrites säilitatavad isikuandmed kättesaadavad.

Artikkel 80

Komisjoni vastutus seoses isikuandmete töötlemisega

1. Komisjon täidab määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 2 esimese lõigu punkti d alusel vastutava töötleja ülesandeid kooskõlas oma käesolevas artiklis määratletud vastavate ülesannetega.
2. Komisjon määratleb vajalikud põhimõtted ja kohaldab vajalikke tehnilisi lahendusi, et täita oma ülesandeid vastutava töötleja pädevuse piires.
3. Komisjon rakendab nõutavaid tehnilisi meetmeid, et tagada isikuandmete turvalisus edastamise ajal, eelkõige nende konfidentsiaalsus ja terviklus Euroopa e-õiguskeskkonna portaali ja portaalist ülekandmise puhul.
4. Komisjoni kohustused ei mõjuta liikmesriikide ja muude organite vastutust nende hallatavate omavahel ühendatud riiklike andmebaaside sisu ja toimimise eest.

Artikkel 81

Teabekohustus

Ilma et see piiraks kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artiklitega 11 ja 12 andmesubjektidele antavat muud teavet, teavitab komisjon andmesubjekte oma rollist andmete töötlemises ja nende andmete töötlemise eesmärkidest, avaldades selle teabe Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis.

Artikkel 82

Isikuandmete säilitamine

Omavahel ühendatud riiklikes andmebaasides hoitava teabe osas ei säilitata Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis andmesubjektidega seonduvaid isikuandmeid. Kõik sellised andmed säilitatakse liikmesriikide või muude organite hallatavates riiklikes andmebaasides.

Artikkel 83

Isikuandmete juurdepääs Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu

Artiklis 24 osutatud riiklikes maksejõuetusregistrites säilitatavad isikuandmed on Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavad seni, kuni need on kättesaadavad siseriikliku õiguse kohaselt.

VII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 84

Ajaline kohaldamine

1. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse ainult pärast 26. juunit 2017 algatud maksejõuetusmenetluste suhtes. Kõnealusele kuupäevale eelnenud võlgniku toimingute suhtes kohaldatakse nende toimingute tegemise ajal kehtinud õigust.
2. Olenemata käesoleva määruse artiklist 91, jätkatakse määruse (EÜ) nr 1346/2000 kohaldamist maksejõuetusmenetluste suhtes, mis jäävad selle määruse kohaldamisalasse ja mis on algatatud enne 26. juunit 2017.

Artikkel 85

Seos konventsioonidega

1. Käesolev määrus asendab määrusega reguleeritud küsimustes ja liikmesriikide vahelistes suhetes eelkõige järgmisi kahe või enama liikmesriigi vahel sõlmitud konventsioone:
  - a) 8. juulil 1899 Pariisis allakirjutatud Belgia ja Prantsusmaa vaheline konventsioon kohtualluvuse ning kohtuotsuste, vahekohtuotsuste ja ametlike dokumentide kehtivuse ja täitmise kohta;
  - b) 16. juulil 1969 Brüsselis allakirjutatud Belgia ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse, kohtuväliste kokkulepete, kompromisside ning maksete peatamise kohta (k.a 13. juuni 1973. aasta lisaprotokoll);
  - c) 28. märtsil 1925 Brüsselis allakirjutatud Belgia ja Madalmaade vaheline konventsioon territoriaalse kohtualluvuse ja pankrotimenetluse kohta ning kohtuotsuste, vahekohtuotsuste ja ametlike dokumentide kehtivuse ja täitmise kohta;
  - d) 25. mail 1979 Viinis allakirjutatud Saksamaa ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse ning kohtuväliste kokkulepete ja kompromisside kohta;
  - e) 27. veebruaril 1979 Viinis allakirjutatud Prantsusmaa ja Austria vaheline konventsioon kohtualluvuse ning pankrotimenetlustes tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta;
  - f) 3. juunil 1930 Roomas allakirjutatud Prantsusmaa ja Itaalia vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusajades tehtud kohtuotsuste täitmise kohta;
  - g) 12. juulil 1977 Roomas allakirjutatud Itaalia ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse ning kohtuväliste kokkulepete ja kompromisside kohta;
  - h) 30. augustil 1962 Haagis allakirjutatud Madalmaade Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusajades tehtud kohtuotsuste ja muude täitmisele pööratavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;
  - i) 2. mail 1934 Brüsselis allakirjutatud Ühendkuningriigi ja Belgia Kuningriigi vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusajades tehtud kohtuotsuste vastastikuse täitmise kohta ja selle protokoll;
  - j) 7. novembril 1933 Kopenhaagenis allakirjutatud Taani, Soome, Norra, Rootsi ja Islandi vaheline konventsioon pankrotimenetluse kohta;
  - k) 5. juunil 1990 Istanbulis allakirjutatud Euroopa konventsioon pankrotimenetluse teatavate rahvusvaheliste aspektide kohta;
  - l) 18. juunil 1959 Ateenas allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Kreeka Kuningriigi vaheline konventsioon kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;
  - m) 18. märtsil 1960 Belgradis allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Austria Vabariigi vaheline leping kaubandusajades tehtud vahekohtuotsuste vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;

- n) 3. detsembril 1960 Roomas allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Itaalia Vabariigi vaheline konventsioon vastastikuse õiguslase koostöö kohta tsiviil- ja haldusajades;
- o) 24. septembril 1971 Belgradis allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Sotsialistliku Vabariigi ja Belgia Kuningriigi vaheline leping õiguslase koostöö kohta tsiviil- ja kaubandusajades;
- p) 18. mail 1971 Pariisis allakirjutatud Jugoslaavia ja Prantsusmaa valitsuste vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusajades tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta;
- q) 22. oktoobril 1980 Ateenas allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Kreeka vahel;
- r) 23. aprillil 1982 Nikosias allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Küprose Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Küprose vahel;
- s) 10. mail 1984 Pariisis allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi valitsuse ja Prantsuse Vabariigi valitsuse vaheline leping õigusabi ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil-, perekonna- ja kaubandusajades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Prantsusmaa vahel;
- t) 6. detsembril 1985 Prahast allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Itaalia Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Itaalia vahel;
- u) 11. novembril 1992 Tallinnas allakirjutatud Eesti Vabariigi, Leedu Vabariigi ja Läti Vabariigi õigusabi ja õigussuhete leping;
- v) 27. novembril 1998 Tallinnas allakirjutatud Eesti Vabariigi ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi osutamise ja õigussuhete kohta tsiviil-, töö- ning kriminaalajades;
- w) 26. jaanuaril 1993 Varssavis allakirjutatud Leedu Vabariigi ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviil-, perekonna-, töö- ja kriminaalajades;
- x) 19. oktoobril 1972 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia Sotsialistliku Vabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline konventsioon õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades ning selle protokoll;
- y) 5. novembril 1974 Pariisis allakirjutatud Rumeenia Sotsialistliku Vabariigi ja Prantsusmaa Vabariigi vaheline konventsioon õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades;
- z) 10. aprillil 1976 Ateenas allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades;
- aa) 29. aprillil 1983 Nikosias allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi ja Küprose Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalajades;
- ab) 18. jaanuaril 1989 Sofias allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi valitsuse ja Prantsusmaa Vabariigi valitsuse vaheline leping vastastikuse õigusabi kohta tsiviilajades;
- ac) 11. juulil 1994 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia ja Tšehhi Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviilajades;
- ad) 15. mail 1999 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviilajades.
2. Lõikes 1 nimetatud konventsioonid kehtivad jätkuvalt enne määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumist algatatud menetluste suhtes.
3. Käesolev määrus ei kehti
- a) liikmesriigis, kui see on vastuolus pankrotimenetlusega seotud kohustustega, mis tulenevad selle liikmesriigi poolt enne määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumist ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud konventsioonist;
- b) Ühendkuningriigis ja Põhja-Iirimaal, kui see on vastuolus pankrotimenetlusega ja maksejõuetute äriühingute likvideerimisega seotud kohustustega, mis tulenevad määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumise ajal kehtinud Rahvaste Ühendusega sõlmitud kokkulepetest.

*Artikkel 86***Teave siseriikliku ja liidu maksejõuetusõiguse kohta**

1. Liikmesriigid edastavad nõukogu otsusega 2001/470/EÜ⁽¹⁾ loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku raamistikus ja eesmärgiga teha teave üldsusele kättesaadavaks lühikirjelduse oma siseriiklikest õigusaktidest ja menetlustest, mis käsitlevad maksejõuetust, eelkõige seoses artikli 7 lõikes 2 loetletud punktidega.
2. Liikmesriigid ajakohastavad lõikes 1 osutatud teavet korrapäraselt.
3. Komisjon teeb käesolevat määrust käsitleva teabe üldsusele kättesaadavaks.

*Artikkel 87***Registrite omavaheline ühendamine**

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega viiakse ellu artiklis 25 osutatud maksejõuetusregistrite omavaheline ühendamine. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 89 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 88***Standardvormide kehtestamine ja hilisem muutmine**

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse artikli 27 lõikes 4, artiklites 54 ja 55 ning artikli 64 lõikes 2 osutatud vormid ning vajaduse korral muudetakse neid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 89 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

*Artikkel 89***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 90***Läbivaatamisklausel**

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt 27. juunil 2027 ja seejärel iga viie aasta järel. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega ettepanek käesoleva määruse kohandamiseks.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande kontserni tasandi koordineerimismenetluse kohaldamise kohta hiljemalt 27. juunil 2022. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega ettepanek käesoleva määruse kohandamiseks.
3. Hiljemalt 1. jaanuaril 2016 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele uuringu piiriüleste küsimuste kohta juhatuse liikmete vastutuse ja ametist tagandamise küsimuses.
4. Hiljemalt 27. juunil 2020 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele uuringu meelepärase kohtualluvuse valimise kuritarvitamise küsimuses.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta otsus 2001/470/EÜ, millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk (EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25).

*Artikkel 91***Kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 1346/2000 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt käesoleva määruse D lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 92***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 26. juunist 2017, välja arvatud

- a) artikkel 86, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2016;
- b) artikli 24 lõige 1, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2018 ning
- c) artikkel 25, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 20. mai 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

A LISA

Artikli 2 punktis 4 osutatud maksejõuetusmenetlused

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonēs bankroto byla,
- Īmonēs bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto byla,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrólée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
  - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
  - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
  - Voluntary arrangements under insolvency legislation,
  - Bankruptcy or sequestration.
-

B LISA

Artikli 2 punktis 5 osutatud pankrotihaldurid

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,

- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Proviżorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGAL

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
  - Supervisor of a voluntary arrangement,
  - Administrator,
  - Official Receiver,
  - Trustee,
  - Provisional Liquidator,
  - Interim Receiver,
  - Judicial factor.
-

C LISA

Kehtetuks tunnistatud määrus ja loetelu selle hilisematest muudatustest

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1346/2000

(EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 603/2005

(ELT L 100, 20.4.2005, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 694/2006

(ELT L 121, 6.5.2006, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1791/2006

(ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 681/2007

(ELT L 159, 20.6.2007, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 788/2008

(ELT L 213, 8.8.2008, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 210/2010

(ELT L 65, 13.3.2010, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 583/2011

(ELT L 160, 18.6.2011, lk 52).

Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013

(ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 663/2014

(ELT L 179, 19.6.2014, lk 4).

Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta

(ELT L 236, 23.9.2003, lk 33).

D LISA

Vastavustabel

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 sissejuhatav osa	Artikli 2 sissejuhatav osa
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 punkt 4
Artikli 2 punkt b	Artikli 2 punkt 5
Artikli 2 punkt c	—
Artikli 2 punkt d	Artikli 2 punkt 6
Artikli 2 punkt e	Artikli 2 punkt 7
Artikli 2 punkt f	Artikli 2 punkt 8
Artikli 2 punkti g sissejuhatav osa	Artikli 2 punkti 9 sissejuhatav osa
Artikli 2 punkti g esimene taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt vii
Artikli 2 punkti g teine taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt iv
Artikli 2 punkti g kolmas taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt viii
Artikli 2 punkt h	Artikli 2 punkt 10
—	Artikli 2 punktid 1–3 ja 11–13
—	Artikli 2 punkti 9 alapunktid i–iii, v, vi
Artikkel 3	Artikkel 3
—	Artikkel 4
—	Artikkel 5
—	Artikkel 6
Artikkel 4	Artikkel 7
Artikkel 5	Artikkel 8
Artikkel 6	Artikkel 9
Artikkel 7	Artikkel 10
Artikkel 8	Artikli 11 lõige 1
—	Artikli 11 lõige 2
Artikkel 9	Artikkel 12
Artikkel 10	Artikli 13 lõige 1
—	Artikli 13 lõige 2
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 15
Artikli 13 esimene taane	Artikli 16 punkt a
Artikli 13 teine taane	Artikli 16 punkt b
Artikli 14 esimene taane	Artikli 17 punkt a
Artikli 14 teine taane	Artikli 17 punkt b

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
Artikli 14 kolmas taane	Artikli 17 punkt c
Artikkel 15	Artikkel 18
Artikkel 16	Artikkel 19
Artikkel 17	Artikkel 20
Artikkel 18	Artikkel 21
Artikkel 19	Artikkel 22
Artikkel 20	Artikkel 23
—	Artikkel 24
—	Artikkel 25
—	Artikkel 26
—	Artikkel 27
Artikli 21 lõige 1	Artikli 28 lõige 2
Artikli 21 lõige 2	Artikli 28 lõige 1
Artikkel 22	Artikkel 29
Artikkel 23	Artikkel 30
Artikkel 24	Artikkel 31
Artikkel 25	Artikkel 32
Artikkel 26	Artikkel 33
Artikkel 27	Artikkel 34
Artikkel 28	Artikkel 35
—	Artikkel 36
Artikkel 29	Artikli 37 lõige 1
—	Artikli 37 lõige 2
—	Artikkel 38
—	Artikkel 39
Artikkel 30	Artikkel 40
Artikkel 31	Artikkel 41
—	Artikkel 42
—	Artikkel 43
—	Artikkel 44
Artikkel 32	Artikkel 45
Artikkel 33	Artikkel 46
Artikli 34 lõige 1	Artikli 47 lõige 1
Artikli 34 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikli 34 lõige 3	—
—	Artikkel 48
Artikkel 35	Artikkel 49
Artikkel 36	Artikkel 50
Artikkel 37	Artikkel 51

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
Artikkel 38	Artikkel 52
Artikkel 39	Artikkel 53
Artikkel 40	Artikkel 54
Artikkel 41	Artikkel 55
Artikkel 42	—
—	Artikkel 56
—	Artikkel 57
—	Artikkel 58
—	Artikkel 59
—	Artikkel 60
—	Artikkel 61
—	Artikkel 62
—	Artikkel 63
—	Artikkel 64
—	Artikkel 65
—	Artikkel 66
—	Artikkel 67
—	Artikkel 68
—	Artikkel 69
—	Artikkel 70
—	Artikkel 71
—	Artikkel 72
—	Artikkel 73
—	Artikkel 74
—	Artikkel 75
—	Artikkel 76
—	Artikkel 77
—	Artikkel 78
—	Artikkel 79
—	Artikkel 80
—	Artikkel 81
—	Artikkel 82
—	Artikkel 83
Artikkel 43	Artikli 84 lõige 1
—	Artikli 84 lõige 2
Artikkel 44	Artikkel 85
—	Artikkel 86
Artikkel 45	—
—	Artikkel 87
—	Artikkel 88

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
—	Artikkel 89
Artikkel 46	Artikli 90 lõige 1
—	Artikli 90 lõiked 2–4
—	Artikkel 91
Artikkel 47	Artikkel 92
A lisa	A lisa
B lisa	—
C lisa	B lisa
—	C lisa
—	D lisa